

Library of Congress
Washington, D. C.

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND 8, O., MONDAY MORNING, JUNE 7, 1948

LETO L. — VOL. L.

NO. 111

VESTI IZ SLOVENIJE

PRVI MAJ V LJUBLJANI. — Prvi maj so komunisti se posebno izrabili za svojo propagando. V Ljubljano so nagnali velike množice ljudi. 23 posebnih vlakov je vozilo na to proslavo. Zlasti delavci so morali v Ljubljano. Pa ne na Titove stroške, ampak na svoje. Vsakemu so vožnjo odtrgali kar pri plači. V Jugoslaviji je namreč danes po pojmi vašega Wallace-a in njegovih oprtnikov svoboda. Država sme svobodno odrediti državljanu in mu vzeti njegov zaslužek proti njegovi volji. Poročilo pravi, da je bilo v spredu 60.000 teh komunističnih tlačanov. Gledalo pa da je spredu še 50.000 ljudi. Poročila so seveda ko-

munistična in vsak verjame, da likor hoče. Naj pripomnimo, da so morale tudi občine ali krajevni ljudski odbori poslati svoje zastopnike. Bili pa so to ti na boljšem, ker je za te plačala občina, to se pravi ljudstvo.

PRVOMAJSKE PAROLE. — To "ljudstvo," ki so ga prignali v Ljubljano, je seveda moralo kričati. Kdor v komunizmu ne vpije, je sumljiv in more priti v neprijeten stik z OZNO. Da pa se kdo ne bi zmotil in da ne bi v splošnem šundru govoril in vpil kaj takega, kar se ne spodobi za komunistični praznik prvega maja, so že naprej napisali v "Lj. pr." in v "Slov. por." 150 (Dolje na 3. strani)

BEGUNCI SO JUNAKI DEMOKRACIJE

Predsednik Truman na poti po Ameriki — Zahteva zakon za begunce v vrsto gospodarskih in socialnih zakonov

Chicago. — Predsednik Truman je začel svoje potovanje po Ameriki. V Crestline, Ohio se je njegov vlak ustavil za deset minut. Pozdravila ga je množica 1000 ljudi, med njimi več demokratičnih vrhov. Truman je vesel odzdravljaj in rekel, da upa, da bo Frank Lausche prihodnji guvernir Ohia. Frank Lausche, ki je predsednik pozdravil v imenu ohijskih demokratov, je želel predsedniku povedati tako priazen sprejem, kot ga je doživel v Crestline.

V čikaškem stadiju je predsednik Truman govoril množici okoli 20.000 ljudi. Z najtoplejšimi besedami se je predsednik zavezal za zakon, ki naj dopusti naselitev beguncev v Ameriki. Imenoval je begunce junaške borce za demokracijo. Zahteval je zakonodajo, ki naj bi pospeševala graditev novih stanovanj socialno zavarovanje, ustalila cene, varovala vrednost dolarja, zavarovala žetev in naštel še druge odredbe za pospevanje poljedelstva in v korist farmarjem zavezel se je popolno pravico državljanstva za vse, za splošno brezplačni peuk v šolah, za dobre pogoje zaposlitve in za preprečitev inflacije. Ponovno je napadel republikansko večino v parlamentu kot tisto, ki je odgovorna, da se nekateri najvažnejši problemi socialnega življenja niso mogli urediti v splošno korist. Povdaril je, da se komunizma ne more zaustaviti z ostro zakonodajo ampak z dobro vzgojo, boljimi življenjskimi pogoji in boljšo demokracijo. Predsednik je govoril priložnost svedčnosti stoletnice prve švedske naselbine v Ameriki. Govoril je dalje industrijskemu delavstvu v Geri, imel govori na radiju in na posebnem banketu. V Omahi je predsednik korakal v svečanem spredu skupno z veterani iz prve svetovne vojne na proslavo 35 divizije, v kateri je sam služil kot stotnik.

Tri na dan

Sovjetska Rusija je pokupila večino vse ogrske izdelovalnice municije. O, ne, Rusija se ne pripravlja na vojno

Na ljubljanski pošti leži za 30 železniških voz paketov iz Amerike. Podgane in miši glojejo blago, poslano iz Amerike v dar ubogim Slovincem. Da so pošiljke zastale na pošti, je vzrok ta, ker ni dovolj uradnikov, da bi pakete odprli in zacarinili. Tega si ni izmislila Ameriška Domovina, ampak tako poroča Titov list iz Ljubljane.

Torej SANS je proglašen od ameriškega vladnega oddelka za prekucniško organizacijo. To pomeni, da je taka organizacija nevarna deželni v slučaju vojne in če pride do vojne, bo spravljena na varno. Kdo? Najbrže vsi, ki so pri SANSU in ki so mu tako zvesto pomagali s pisanjem in zbiranjem denarja za "svobodni tisk." Ne bi bili radi v njih koži. Vsak pes ima svoj dan.

Pisatelji prerokujejo zmagov Vandenbergu

Washington. — Newsweek je pozval politične pisatelje in časnikarje, da se izjavijo koga smatrajo za najverjetnejšega predsedniškega kandidata republikanske stranke. Izid tega glasovanja in zbiranja mnenj je bila tale: Vsi, ki so odgovorili, so izrazili mnenje, da bodo republikanci v jeseni pri predsedniških volitvah gotovo zmagovali. Med kandidati je daleč pred drugimi prvi senator Vandenberg, ki je dobil 119 točk, drugi je Dewey s 89 točkami, tretji Taft z 39 točkami. Martin je dobil samo 19 točk, Stassen in Warren pa po 13 točk.

Edino Wallace pravi Moskva

Moskva. — New Times, list, ki ga izdajajo Sovjeti v angleščini, veliča Henry Wallace in trdi, da so vsi tisti, ki nasprotujejo Sovjetsko-amerškemu sporazumu po Wallaceovem predlogu samo "monopolisti, ki si nabirajo milijone," "vojni hujskači," "majčkena klika reaktivarjev" in njihovih "prisklednikov."

NOVI GROBOVI

Marija Magdalene

V petek popoldne ob 1:30 je nagloma umrla, zadeta od srčne kapi, Marija Magdalene roj. Ščuk, stara 67 let, stanujoča na 10713 Prince Ave. Doma je bila iz vasi Kažlje pri Sežani, odkoder je prišla sem pred 35 leti. Bila je članica društva Danica št. 34 SDZ, Tabor št. 139 SNPJ ter ženskega kluba pri SDD na Prince Ave.

Soprog Frank ji je umrl pred dvema letoma. Zapuščala žaluječa hčera Mary Rožanc, Frances Zadnik, Sophie Knautz, Jane Gospodarich, Albina Konecny, Anna Sternad, sina Franka in 10 vnukov. Pogreb bo jutri zjutraj ob 8:30 iz pogrebnega zavoda Louis Fero- lia in v cerkev sv. Lovrenca ob 9 uri.

Joseph Cerkenik

V Worcester, N. Y. je bil, 23. maja smrtno zadet od avtomobila rojak Joseph Cerkenik. Bil je samski in star 71 let. Rojen je bil v vasi Kčičice, fara Rodik na Primorskem. V Worcester je živel pri Mr. in Mrs. William Udovich, ki sta mu preskrbeli dostojen pogreb, ki se je vršil 27. maja po katoliških odredih. V Clevelandu zapuščala brata Rudolfa in sestro Frances poroč. Valentič, v starem kraju pa brata Janeza ter sestri Karolino in Rozalijo.

Frank Turk

Umrl je v soboto zvečer g. Frank Turk, 999 East 68 St. Bil je 73 let star in je še dolgo bolehal. Zena mu je umrla v letu 1927. Tu zapuščala osem otrok: Frank, John, ki živi v Lorainu, Ohio, Mary Bortnick, Agnes Božič, Joseph, Jean, William in Edward. Preživela sta ga brata John in Mathew in sestra Frances Oblak, ki so vsi v Clevelandu. Zapuščala 11 vnukov in dva pravnuka. Bil je član društva Woodmen of the World. Njegovo truplo leži v Grdinovem pogrebni zavodu odkoder bo pogreb v tork zjutraj ob 9:30 k cerkvi sv. Vida. Po sv. maši in pogrebnih molitvah bo pokopan v družinski grobnici na Calvarijskem pokopališču.

Mary Krause

Po 2 letni boleznii je preminula Mary Krause, rojena Širca, stara 56 let, stanujoča na 1020 E. 71. St. Tukaj zapuščala žaluječega soproga John st., doma iz Borovnice na Notranjskem, 4 sinove: John ml., Ralph, Frank, William; 3 hčere: Mrs. Estell Reist, Elizabeth in Nancy, sestro Mrs. Frances Zigan v Cooperstown, N. Y. in več sorodnikov. Tukaj je bila 37 let. Rojena je bila v Spodnjem Logatcu kjer zapuščala več sorodnikov. Pogreb bo v tork zjutraj ob 9:45 iz pogrebne zavoda Jos. Zele in Sinovi, v cerkev sv. Vida ob 10:30 uri in na pokopališču Calvarija.

PROTI KOMUNISTOM IN SOPOTNISKIM URADNIKOM

Washington. — Senat je soglasno odobril zakon, ki daje predsedniku popolno oblast, da odpusti vsakega državnega uslužbenca, ki bi bil osumljen in bi se mu dokazalo da ne čuva državne tajne in da ni zvest v svoji službi. Široka pooblastila dobe po tem zakonu tudi predstojniki uradov, da smejo posamezne uslužbenke kar odpustiti iz službe, če je v nevarnosti državna sigurnost.

LAUSCHE JE BIL S PREDS. TRUMANOM

Truman je povabil Fr. Lauschea na vlak, ko je bil v Ohio

Frank J. Lausche je v soboto večer napravil prijateljski obisk pri našem uredniku Debevu ter ob tej priložnosti povedal, kako je bil nekaj ur s predsednikom Trumanom, ko se je ta vozil skozi državo Ohio.

Iz Bele hiše je dobil Frank Lausche povabilo, naj pride v mesto Crestline, kjer bo za nekaj ur stal vlak, ki bo vozil predsednika Trumana proti Chicagu.

Mr. Lausche je povabilo sprejel in obiskal predsednika na vlaku ravno, ko je ta govoril s platforme zadnjega voza mešanom, ki so prišli v velikem številu pozdravit predsednika. Mr. Truman je prijazno pozdravil Lauschea, kateremu so tudi meščani Crestline riredili toplo ovacijo, ko so ga spoznali. Predsednik je tudi povabil Lauschea, da so ju skupno slikali za časopise.

Mr. Lausche nam je v soboto povedal, da so ljudje v tem južnem ohijskem mestu zelo tople pozdravljali predsednika. Mr. Truman je nato povabil Lauschea, naj ga pospremi na vlaku do Fort Wayne, Indiana, toda Lausche je moral povabilo odkloniti, ker je imel avto v Crestline, s katerim se je moral odpeljati nazaj v Cleveland.

Mr. Lausche in naš urednik sta mnogo govorila o njegovi kampanji za gubernerja. Mnogo dela nas čaka, toda Frank Lausche je trdno prepričan, da bo jeseni izvoljen.

Vojna v Palestini

Jeruzalem. — Vojna med Arabci in Judi je živahnjša kot je bila. Prvič je nastopila v boju mornarica. Štiri egiptiske ladje so hotele naravnost v Tel Aviv pa so jih zadržali topovi in judovski zrakovplovci, ki so jih obstreljevali dokler se niso umaknile. Delegat Zveze Narodov se prizadeva da bi določil čas kdaj naj nastopi premirje, pa doslej ni uspel. Arabci zahtevajo, da se mora za časa premirja prekiniti vsako doseljivanje Judov v Palestino.

Cairo. — Izraelske čete so zopet zavzele Yibna, ki je bila že v Arabskih rokah. Egiptiski napori, da zavzamejo vso obalo čim hitreje, je s tem dobil udarec.

Jeruzalem. — Arabci so osvobodili zopet nove dele, oz. zgradbe modernega Jeruzalema. Posebno je znana Hebrejska Univerza.

Več krčanskih cerkva v Jeruzalemu je že porušeni. Posebno so trpele cerkve ob Zalogstni poti — Via Dolorosa — to je pot, pot po kateri je Jezus šel na Kalvarijo.

Angleži bodo še podpirali Arabce

London. — Zunanji minister Ernest Bevin je v parlamentu odklonil zahtevo, da bi uknil podporo 8.000.000 dolarjev na leto za Trans-Jordansko državo. Bevin je tudi branil vstop Arabske legije v Palestino.

Razne najnovije svetovne vesti

FRANKFURT. — Vrhovna komanda USA v Evropi se seli iz frankfurta v Heidelberg 60 milj na jug Nemčije.

BUDAPEŠTA. — Madžarska je priznala novo judovsko državo Izrael.

BERLIN. — Kardinal von Peysing, berlinski nadškof je posvaril Nemce, da katoličanom ni dovoljeno sodelovati s komunisti v nobenem vprašanju tudi pri njihovem uprizerjenem glasovanju o enotni Nemčiji ne. Podobno opozorilo je izdala protestantska cerkev.

Kardinal v svojem pastirskem pismu pravi: Katoličani ne smejo braniti in zagovarjati stvari, ki so nasprotne resnici, ki so nečastne in ki bremene krščansko vest. Komunisti in njihova enotna socialistična stranka sta odkrita nasprotnika krščanstva ker stremita k državnemu kolektivizmu.

LONDON. — Dvorski urad je sedaj uradno javil, da prestolonaslednica Elizabeta pričakuje otroka to jesen. Od julija dalje več ne bo nastopala v javnih družbah.

RIM. — Vatikan bo poslal v Palestino nekaj straže, da bi čuvala svete kraje. Straža bi imela samo dolžnost in namen čuvati in ščititi sveta mesta. Ne bo se straža na nikak način vpletala v vprašanje Palestine.

NEW YORK. — S telefonsko unijo je podpisana pogodba. Tako smo se izognili stavki 25.000 telefonnskih delavcev. Pogodba velja za 21 mesecev.

PRAGA. — Komunistični podpornik, dohovnik Plojhar je izjavil, da češko-slovaška vlada ne bo odnehala v boju s cerkvi dokler Cerkev ne bo zavzela prijaznega stališča napram komunističnemu režimu v Češki. Rekel je, da so grško-pravoslavna in druge cerkve že odobrile komunistično vlado, le rimsko katoliško cerkev, ki zastopa 75% prebivalstva, še vedno čaka.

COLUMBUS. — Državni tajnik Edvard J. Hummel, je odločil, da ne more dovoliti, da bi Wallace-ova tretja stranka kandidirala v državi Ohio. Ohio ima volivni zakon, ki pravi: Nobena politična stranka, skupina, ki zagovarja posredno ali neposredno, da se izvrši državni prevrat s silo ali nasiljem, ne more nastopati pri volitvah. Odbor Wallace-ova stranke bo seveda skušal preko sodišča spremeniti odločbo v svojo korist.

Lepo zborovanje Lige katoliških Slovencev v Bessemer, Pa.

V nedeljo popoldne je Liga katoliških Slovencev priredila svoje prvo zborovanje v Bessemerju. G. Anton Grdina je kazal lepe slike iz raznih krajev Slovenije, Dalmacije in slovenskih naselbin v Ameriki. Dr. Miha Krek je govoril o slovenskem boju proti komunizmu in o naših beguncih. Zborovanje je pozdravil g. Franc Leskovic, ki je prireditelj organiziral in vse pripravil in g. John Doldič v imenu gostov in prijateljev iz Girarda. Zborovalci so napolnili spodnjo cerkevno dvorano in so se razšli prav zadovoljni šele okrog 6:30 zvečer. O prireditvi bomo še poročali in objavili imena darovalcev za begunce. Tudi za ta namen se je nabrala prava eva sota. Hvala in Bog povrni vsem našim odličnim Slovincem v Bessemerju.

Še ves teden bodo poplave na zapadu

Portland. — Poplave še vedno niso ustavljene. Columbia River je dobila nov dotok vode, ki se vali preko že porušene in opustošene njene doline. K dosejaj javljenim žrtvam je treba pršteati še 13 otrok in dve odrasli osebi, ki so izginili in jih ni mogoče najti. Napovedujejo, da bo poplava trajala še kakih deset dni.

Predsednik Truman bo na svojem potu na zapad pregledal poplavljenega kraja iz zrakoplova.

Nova vlada na Kitajskem

Nanking. — Novi predsednik Wong Wen-hao je sestavil novo vlado, ki jo je predsednik republike za narodno obrambo potr dil, izpadla sta ministra demokracije in socializma. Vlado so sestavili zastopniki Stranke mlade Kitajske in Kuomintanga. Poleg tega sta v vladi dva nezavisna ministra-strokovnjaka.

FAMOZNI IZDELKI CREAMETTES BODO LETO OGLAŠEVANI V AMERIŠKI DOMOVINI

CREAMETTES — znani famozni izdelki testenin, makaronov in špagetijev, bodo to leto oglasovani v novih serijah v Ameriški Domovini, začeni kmalu ta mesec.

Hišne gospodinje naj bi pazile na te oglase, v katerih bodo oglasovani novi recepti slastnih solat. Hoteli boste tudi poskusiti CREAMETTES v vašem priljubljenem receptu, ker oba produkta sta napravljena iz najboljših pšenice, posebno izbrane ter so velike prednosti tako za gorka kot za mrzla jedila. CREAMETTES makaroni in špageti so izdelani v obliki majhnih kromčkov, ravno pravi za vsi,

katerih oblika jih napravljaja še bolj okusne. Vsak teh produktov je skuhan v sedmih minutah... ter so zmešani z mesom, ribami, sirom ali zelenjavo, zares slastna jed. In vendar stanejo ti najfinejši produkti testenin samo nekaj centov zavoju.

Vaša prodajalna kjerkoli v Clevelandu vam lahko postreže z CREAMETTES makaroni ali CREAMETTES špageti.

Vprašajte zanje vašega trgovca, potem pa pazite na CREAMETTES recepte in slike to leto v Ameriški Domovini, ki vam bodo v veliko pomoč pri kuhi.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Smrt v domovini. — Mrs. Mary Tekaučič je dobila žalostno vest iz Dolenje vasi pri Ribnici, da ji je 18. maja umrla ljubljena mati v starosti 77 let. Po domače so ji rekli Lovrencova. Naj ji bo lahka rodna zemlja.

Važna seja. — Podružnica št. 15 SZZ bo imela jutri večer ob 8 važno sejo v navadnih prostorih.

Društvena seja. — Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ ima važno sejo nočjo ob osmi uri. Asement se bo pa pobiral ob 6. ure naprej.

IZ RAZNIH NASELBIN

LINCOLN, Ill. — Tukaj je umrl Dominik Erklavec, ki je 15. maja po nesreči zašel v mestni rezervar, napolnjen z vodo in utonil. Bil je star 78 let in doma iz Litiče. Tukaj je živel od 1910 in je delal večino v premožnosti. Zapuščala žena, v Chicagu 2 pastorka, eno pastorko v Springfieldu in brata nekje v Ameriki.

Dne 17. maja je umrl za pljučnico John Romich, star 34 let, rojen tukaj. Zapuščala starša in dve poročeni sestri.

JOHNSTOWN, Pa. — S Pacifica so bili pripeljani zemeljski ostanki Philpa Langerholca, sina Johna in Jennie Langerholc, ki je padel na Guadalcanalu 21. sept. 1943 kot štabni saržent. Poleg staršev zapuščala tri sestre in dva brata.

LA SALLE, Ill. — Dne 28. aprila je umrla Angela Jeruc, stara 80 let, doma iz Bučke, Dolenjsko. Bila je stara naseljenka. Tukaj zapuščala tri hčere, štiri sinove in več vnukov, v starem kraju pa brata.

30 Slovencev prišlo v Kanado

Halifax. — 30 slovenskih beguncev - imigrantov se je pripeljalo dne 19. maja v Kanado. Šli so na delo na progi pri malem naselju Killay. Stanujejo v tovornih vozovih. Potovali bodo po progi in jo poravljali. Med njimi je tudi osem slovenskih akademikov iz Gradača. Upajo, da bodo po nekaterih prvih mesecih dela dobili kako možnost, da bi mogli nadaljevati študije, če bo sreča. Vežani so pa vsi, da deset mesecev delajo v sedanji službi. Podpisali so pogodbo še v Evropi. Fantje se dobro drže in so z delom kar zadovoljni, še bolj pa njihovi gospodarji, ker se fantje res trudijo, da bi dokazali, da so begunci dobri delavci in pošteni ljudje.

Spomenik osvoboditelju

Washington. — Predsednik republike Venezuela bo prišel prvega julija na službeni obisk v Združene Države Severne Amerike. Prisoten bo pri odkrivanju spomenika Simonu Bolívarju v Bolivar, Mo., kjer bo tudi govoril v čast temu južno ameriškemu junaku in osvoboditelju. Spomenik je darovala država Venezuela.

AMERIŠKA DOMOVINA
 (JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 8, Ohio
 6117 St. Clair Ave. Henderson 0628
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA
 Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.
 Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	JUNE	1948
S	A	T
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

SUBSCRIPTION RATES
 United States \$8.50 per year; \$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
 Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.
 No. 111 Mon., June 7, 1948

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Čakajte, vam bom povedala, kako sva z njim tisto soboto sadila tometos, ali kakor mu pravijo po kranjsko: paradižnik. On je že vse prej pripravil njevo, zasadil visoke kole ter izkopal pred vsakim jamico, kamor bo postavil, je rekel, paradižnikove sadike. Na vso moč sem se žudila visokim kolom, ki je bil vsak višji kot sem jaz.

"Veliko vero imaš, če misliš, da bodo tako visoko zrastle," sem mu rekla. "Saj bom morala lestvo pristaviti, kadar bom sadke obrala. Pa nisem vedela, da tako nazarensko visoko zrastejo, kakor koksar."

Počil me je, da je treba paradižnik lepo privezovati ob količek, da lepo raste in da ga od vseh strani greje sonce. Zato najprej zabije količke, potem pa ob njih posadi sadike. Delala sem se, kot bi mu verjela, saj veste, da bi ne bilo lepo. Če bi mu ne, pa še ki toliko porajta na svoje vrtnarstvo.

Kupil je nekaj sadik in me vvelk na vrt, da mu bom pomagala, je rekel. Menda tako kot oni dan pri šmarncih, sem si mislila, ko me ni pustil zraven.

"Vidiš," je rekel, "jaz bom sadil, ti mi boš pa sadike dajala v roke. Ko bom nekoliko zagrebela koreninice, boš pa vode prilila. Tako bova šla od količka do količka."

Da bom, sem mu sveto obljubila. Dal mi je veliko kunglo za vodo, ki sem jo natočila, potem sva se pa z njo nosili po vrtu do grede. Preveč sem natočila, sem si mislila, reči si pa nisem upala nič, da ne bo rekel, da nisem za nobeno rabo.

"Tukajle prilij," mi je rekel, mi skozi odprtino, ki je bila v mreži, steklenico s čajem in kruhom, ki sem ga razlomila na majhne kosce, da sem mu ga lahko ponudila skozi odprtino. Hitro je použil to skromno hrano. Prinesla sem še dvakrat. Brat je po povžit hrani prišel toliko k sebi, da je govoril z menoj in se zanimal za mene in mojega moža. Vedel je tudi, da ga čaka smrt in mi je rekel, da se smrti ne boji. "Ker imam z Bogom račune urejene, se smrti ne bojim," mi je rekel, ter pristavil, da se mu zelo smilijo njegov otrok, ki je bil takrat star štiri leta, in pa njegova žena in mati, ker jih ne bo več videl. Grozno mi je bilo pri teh besedah, rada bi zatajila jok, pa ga nisem mogla. Še kratek pozdrav in slovo in strahar me je odpravil od okna z bolečino v sreu, saj sem vedela, da že jutri ne bo več mojega brata med živimi ter mislila, koliko muk in zaničevanja bo moral pretrpeti še to noč.

Ko sem se vrnila vsa potra in objokana domov, še nisem hotela povedati mami, kje sem bila. Resno sem se bala, da bi jo ob tej grozni novici ne zadejala kap. Kajti izčrpana je bila že od prejšnjega trpljenja in groze, ko je videla toliko tisoč nedolžnih ljudi, ki so šli v smrt. Pa je moja mama zvedela od drugih ljudi, da so videli njenega sina Jožeta med onimi, ki jih čaka že drugi dan gotova smrt. Navajena trpljenja, je tudi ta udarec prenesla junsko.

(Dalje prihodnjič)

Razmišljenost in pol
 Žena: "Kdaj si opazil, da nimaš dežnika?"
 Profesor: "Ko je nehalo deževati in sem ga hotel zapreti."

ko je ravno vsadil paradižnik v izkopano luknjo. Takoj sem ubogala, pa sem ga, reva, tudi takoj polomila. Da bi težko posodo z vodo prinesla prav tik luknje, sem stopila na njivo, da se mi je noga globoko vdrla v mehko zemljo. Joj, če bi ga vi sišali, kakšne je počel zastran take majhne tsvari! Da mu bom potacala ves vrt, da bi morala vendar vedeti, da se ne sme stopiti na prekopano zemljo, ki je tako rahla kot ajdovi žganci, pa kaj še vse mi je napel. Seveda sem naglo izvekla nogo iz zemlje in kričala hudo očitanje. Kaj sem pa vedela, da ne smem stopiti na njivo! Hotela sem priti sadiki vode, pa mi zopet ni bilo prav. Kričal je, da moram zlit vodo v jamico tako, da ne bom zmohčila listov pri sadiki. Taka me je imela, da bi mi bila najraje dala kunglo v roke ter mu rekla, naj kar sam priliva, pa ker sem tako potrpežljiva, sem se remagala in naredila po njegovem ukazu. Rada bi ga bila vprašala, če bo pri vsakem paradižniku vsadil tudi mareljo, da ne bo dež zmohčil lističev, če je tako natančen. Pa nisem hotela tam na vrtu začeti kakega špetira, ker so ljudje delali po sosednih vrtovih in bi se gledvali nad zastopnostjo pri naši hiši.

Lahko si mislite, da ni bilo lahko zame, ko sem morala prilivati vodo od daleč, ne da bi stopila na vrt in vodo vlijati v jamico tako, da ni padla niti kapljica vode na lističe.

"En paradižnik mi prinesi, pa tepega izberi," mi je ukazal, ko sva vsadila prvega. Postavila sem kunglo na tla in stekla tje, kjer je imel paradižnikove sadike spravljene. Bili so lepo zaviti v papir in koreninice lepo v črni zemlji zavite. Izbrala sem in res izbrala sadiko, ki se mi je zdelo najlepša ter mu jo nesla. Prijel jo je v roke, ne da bi jo pogledal. Vsadil jo je v jamico in že hotel zasuti s prstjo, ko jo natančneje pogleda, jo vzame v roke in se začne na ves glas smejeti. Mislila sem, da ga bo zlomilo, takšna je počenjal tam na vrtu. Dolgo ni mogel do besede. Končno pa le ves v solzah zine:

"I, kaj si mi pa, za božjo voljo, prinesla?"

"Kaj sem ti prinesla, neki," sem tudi jaz začela rasti, "kar si mi ukazal, naj prinesem: paradižnik!"

"Joh in prejoh," je začel on vpti na ves glas in rezal se je, da nikoli tega, "kakšen paradižnik pa je to! To ni paradižnik, ampak čisto navaden plevel!"

Pri tem je tisto stvar držal visoko v roki, da so jo lahko vsi sosedje videli. Sama nisem vedela, kam bi se skrila, tako me je bilo sram. Kaj pa sem jaz vedela, kaj je paradižnik in kaj je plevel. Prinesla sem mu tisto, ki se mi je zdelo najlepše in največje. Šur, zdaj bo pa to raznesel po vsem svetu, da bodo ljudje kazali za menoj. Začela sem nabirati moj obrazek v znane gube, da je on pri tej pričednehal in mi s pravim očetovskim glasom začel razkladati razliko med plevelom in paradižnikom. Malo sem ga poslušala, malo pa ne. Če bi bilo po mojem, bi mu tisto vodo, kar jo je bilo še v kungli, zlija za vrat, mu poveznila kunglo na glavo in odšla v hišo, kjer sem vajena dela. Pa nisem hotela zastran sosedov. No, končno se je pa vse lepo izšlo. Vse paradižnikove sva posadila, vselej sem mu prinesla pravo sadiko in nobenkrat nisem stopila z nogo na njivo. Nazadnje me je še celo pohvalil:

"Vidiš, Micka, kako lepo sem posadil paradižnike!" Vidiš ga, vranca, sam si lasti vse! Pa naj bo, saj veste, dekliti, kakšni so! Vsi so enaki! Kadar bodo paradižniki dozoreli, vam bom že povedala. Veste, če boste molčale, vam bom čisto natihno povedala: saditi pa zna, naš, to pa, to!

Katoličanom je prepovedano podpirati komunizem

Dne 3. marca je bil objavljen odlok najvišje oblasti v Katoliški Cerkvi, ki sviri katoličane, naj pri volitvah v Italiji dajo svoj glas samo tistim strankam in kandidatom, ki je o njih gotovo, da bodo spoštovali in branili izpolnjevanje božjih zakonov in pravice vere in Cerkve, tako v zasebnem kot v javnem življenju. Odlok pravi, da je vera in skupna blaginja danes v nevarnosti, in da resnost položaja zahteva združeno sodelovanje vseh poštenih državljanov. Zato so vsi tisti, ki imajo pravico do glasovanja, brez razlike na stan, spol ali starost strogo v vesti vezani, da se te pravice poslužijo in da oddajo svoj glas za kandidate, ki ne bodo krtili pravic vere in Cerkve. Odlok je bil izdan predvsem za Italijo, a veže tudi katoličane vsega sveta.

Odlok ne imenuje komunizma imenoma. Vendar je očitno, da je s tem odlokom Sv. Stolice odobrila odločbe nekaterih italijanskih škofov, ki so v svojih pastirskih pismih izrecno opozorili na nevarnost komunizma in z njim združenega socializma, ter celo naročili duhovnikom svojih škofij, naj ne dajo odvzete tistim katoličanom, ki so in hočejo ostati člani komunistične stranke. Italijanski komunisti in drugi levičarji, ki gredo skupaj z njimi, so seveda popolnoma pravilno občutili, da vatiški odlok misli predvsem na komunistično stranko. Zato je takoj sledila gonja po njihovem časopisju, čes da se Vatikani spet vtika v politiko in skuša preprečiti zmago "ljudske fronte." Podobno so in bodo napadli odlok Sv. Stolice komunisti po vsem svetu, ne izvenzi naših rdečih ali vsaj rdečkastih naprednjakov.

Takole govore in bodo govorili: Ta odlok pač ne pomeni nič drugega, kot da je Katoliška Cerkev spet pokazala svojo voljo naravo, ki jo skriva pod janišjo kožo. Je spet pokazala, da je sovražnica demokracije in delavstva, kot je to pokazala že tolikokrat!

Gotovo, če vzamemo besede "demokracija" in "delavstvo" li "delavno ljudstvo" tako kot jih razume rdeči slovar tam za železno zavoso, smemo reči, da je Cerkev zopet pokazala svoje nasprotstvo do take "demokracije." Kajti če beseda "demokracija" pomeni neomejeno samodržstvo enega človeka ali skupine nad vsem narodom, ki dejanski ni nič drugega kot suženj države, potem seveda ne smemo pričakovati, da bo Cerkev odobrila tako "demokracijo." In ker beseda "delavstvo" ali "ljudstvo" pomeni v resnici diktaturo ene same stranke, ki je številčno celo v manjšini, potem seveda Cerkev ne more dati svojega bagoslova takemu režimu. Zato ne bo treba nič prikrivati, da odlok cerkvene oblasti sviri vernike naj ne pomagajo in ne podpirajo ne v Italiji, ne kje drugje take vrste "demokracijo" in take vrste "ljudsko oblast."

Ima pa odlok še globlji smisel. Cerkev je po svojem namenu verska družba. Njena prva in bistvena naloga in skrb je voditi ljudi proti njihovemu končnemu smotru. Zato je Cerkev samo po sebi popolnoma vseeno, na kakšen način je urejena ta ali ona država. Cerkev obvezuje svoje vernike k lojalnosti in pokorščini do vsake vrste oblasti v družbi, pa naj bo to kralj, parlament, predsednik republike, senat ali kongres, samo da je zakonita oblast in da je z možna dosežati dobrobit državljanov. Prav tako Cerkev prav nič ne zanima, koliko strank je v kaki državi, samo da so zakonite in da ne delajo državljanom škodo.

Toda Cerkvi ni in ne more biti vseeno, ali oblast v kaki državi ali kaka politična stranka spoštuje človekove naravne pravice, božji zakon in pravice vere in Cerkve ali pa ne. V tej točki pa Cerkev ne more popustiti. Navadno potrpi precej časa, preden izreče svojo obsodbo. Kajti vedno upa, da se bo položaj izboljšal. Včasih čaka s svojo obsodbo tudi radi tega, ker bi nagla obsodba mogla položaj še poslabšati. Toda, ko je mera polna in stvar jasna, tedaj pa Cerkev odločno izreče svojo besedo. Včasih naravnost obsodi zastopnike oblasti ali stranko, včasih pa se obrne na svoje članke in jim prepove sodelovati s to ali ono politično stranko, ki ima politične načrte in namene, "ki se očitno ne morejo spraviti v sklad z božjim naukom in z naravnimi človekovimi pravicami."

To je pomen omenjenega odloka. Z njim je cerkvena oblast javno posvarila vernike, da ima stranka, ki je šla v Italiji na voliče pod imenom "ljudska fronta" in ki druži v sebi komunistično stranko in skrajno levičarsko krilo socialistične stranke, v svojem programu točke, ki očitno zanikajo vsaj katere izmed človekovih naravnih pravic, božji zakon in resnico krščanskega nauka. Nihče ne more biti istočasno resničen katoličan in član take stranke. Vsak kdor bi pomagal, da bi taka stranka prišla na oblast, je s tem tudi odgovoren za zlo, ki bi iz tega sledilo za državo in še posebej za katoličane v državi.

Seveda rdeči "demokrati" bodo rekli, da je to samo pretveza, ki se je Cerkev poslužuje, da uresniči svoje "fašistične," oziroma "reakcionarne" namene. Za za nas katoličane in za vsakogar, ki veruje v Boga, je očitno, da je sta-

lišče Cerkve pravilno in njeno svarilo upravičeno. Ni dvoma, da marksiistični komunizem, ki ga komunistična in njej sorodna skrajno levičarska socialistična stranka izpoveduje, meta kot svojo neomajno vero, hoče zatreči vsaj nekatere izmed najosnovnejših človekovih pravic, iztrebiti iz človeške družbe "plevel," ki se imenuje vera v Boga, in še posebej, zrušiti enkrat za vselej Katoliško Cerkev, ki je njegova najbolj odkrita in nespravljiva nasprotnica. Naj se komunistično pretvarja v še tako belo in krotko jagnje in predstavlja kot zaščitnika človekove svobode, nobenega dvoma ne more biti več, da smotreno in po načrtu dela za cilje, ki jih ne samo noben katoličan, ampak tudi noben človekojubilni demokrat, ne more odobravati.

Odlok najvišje cerkvene oblasti ne pomeni samo, da se je Cerkev postavila v bran za svoje in božje pravice na svetu, ampak dokazuje, da Cerkev brani človekove naravne pravice, torej pravice resnične demokracije.

BESEDA IZ NARODA

Novomaškiku Rev. Pircu v pozdrav

Cleveland, O. — Kadar čujem glas, da se kje pripravljajo za novo mašo, mi pride na misel legenda, katero so morda mati radi pripovedovali. Saj so tudi želeli, da bi kateri njenih sinov dosegel čast oltarja. Legenda pripoveduje takole:

"Nekoč so ob enem in istem času umrle tri žene. Ena je bila kraljica; druga je bila nuna, prednica samostana; tretja pa je bila žena tovarniškega delavca. Ko pridejo pred nebeška vrata, hoče prva vstopiti v nebesa duša kraljice. Sv. Peter pa jo ustavi in pravi: "Le počasi, hočem najprej vedeti, kaj si bila na zemlji." Kraljičina duša pa oblastno odgovori: "Bila sem kraljica na zemlji. Veliko sem dala ubogim, več cerkva sem dala zidati, pomagala sem samostanom in jih dala postavljati. Kar umakni se mi, da grem naprej."

Sv. Peter pa jo zavrne s pripombo, da bo najprej pogledal v knjigo življenja, če je vse to res. Pa pogleda v knjigo in pravi: "Je vse to res, ali ti si za svoja dela že prejela plačilo, saj te je vse hvalilo in častilo na zemlji. Kar pa je na zemlji že plačano, to v nebesih ne šteje; dvakrat se ne prejema plačila za isto delo. Pa le stopi tja za vrata, se bo tudi za za tebe dobil kakšen produr."

Druga duša nastopi bolj pohlevno. Tudi to dušo vpraša nebeški vratar: "Kaj si bila ti na zemlji?" — "Bila sem nuna, prednica samostana. Veliko sem molila in skrbelj, da vse nune vestno izponovale dave obljube," je odgovorila. Nebeški vratar zopet pogleda v knjigo življenja in ji pravi: "Vse je res, a to je bilo tvoje delo na zemlji, storila si le svoj dolžnost. Pa le stopi tja na stran."

Ko je duša žene tovarniškega delavca videla, kako so imenitne osebe hladno sprejete, si je mislila, mene pa še pogledal ne bo in se je silno bala. Ko jo sv. Peter ugleda vso tresčo se, jo prijazno vpraša: "Kaj se pa ti tako bojiš? Le korožnoma naprej! Kaj si bila na zemlji?" — "Bila sem velika grešnica," odgovori. — "E, kaj to, saj grešniki smo bili vsi, jaz tudi. Saj veš tisto tam na Kajfeževem vrtu... Da se le sookorimo, pa je dobro. No, kaj si bila?" — In duša delavke pripoveduje dalje: "Bila sem žena tovarniškega delavca. Vzgojila sem devet otrok." — "O," se začudi nebeški vratar, "si pa gotovo dosti trpela in si zaslužila nebesa. Kaj pa so tvoji otroci?" — "Vsi so dobro vzgojeni, eni delajo v tovarnah, drugi po polju, a eden pa je duhovnik."

Nebeški vratar pa se začudi in kliče: "Naš služabnik, naš duhovnik tvoj sin? Kako velika čast za vso nebeško družino, da sprejme mater duhovnika med svoje nebeščane. Angeli hitite sem in sprejmite to dušo in jo ponosite na najlepši prostor pred tron božji. To je mati duhovnika!"

Zahvala odbora za 10 letnico Slov. moške zveze

Cleveland, O. — Prireditev, ki se je vršila ob 10 letnici S. M. Zveze je minila; izpadla je zelo lepo v vseh oziirih, moralno kakor tudi finančno. Za vse to pa gre zahvala vsem, ki so nam pomagali tekom priprave in potem ob prireditvi, ki se je vršila 9. maja v S. N. Domu. Prav tako zahvala cenjenemu občinstvu, ki je posetilo prireditev v tako velikem številu, da smo bili kar iznenadeni. Ne moremo se zahvaliti vsakemu posebej, zato naj to velja za vse.

Zdi se nam pa primerno in potrebno, da se zahvalimo ne-

Jacob Resnik.
 Sv. Peter pa jo zavrne s pripombo, da bo najprej pogledal v knjigo življenja, če je vse to res. Pa pogleda v knjigo in pravi: "Je vse to res, ali ti si za svoja dela že prejela plačilo, saj te je vse hvalilo in častilo na zemlji. Kar pa je na zemlji že plačano, to v nebesih ne šteje; dvakrat se ne prejema plačila za isto delo. Pa le stopi tja za vrata, se bo tudi za za tebe dobil kakšen produr."

Druga duša nastopi bolj pohlevno. Tudi to dušo vpraša nebeški vratar: "Kaj si bila ti na zemlji?" — "Bila sem nuna, prednica samostana. Veliko sem molila in skrbelj, da vse nune vestno izponovale dave obljube," je odgovorila. Nebeški vratar zopet pogleda v knjigo življenja in ji pravi: "Vse je res, a to je bilo tvoje delo na zemlji, storila si le svoj dolžnost. Pa le stopi tja na stran."

Ko je duša žene tovarniškega delavca videla, kako so imenitne osebe hladno sprejete, si je mislila, mene pa še pogledal ne bo in se je silno bala. Ko jo sv. Peter ugleda vso tresčo se, jo prijazno vpraša: "Kaj se pa ti tako bojiš? Le korožnoma naprej! Kaj si bila na zemlji?" — "Bila sem velika grešnica," odgovori. — "E, kaj to, saj grešniki smo bili vsi, jaz tudi. Saj veš tisto tam na Kajfeževem vrtu... Da se le sookorimo, pa je dobro. No, kaj si bila?" — In duša delavke pripoveduje dalje: "Bila sem žena tovarniškega delavca. Vzgojila sem devet otrok." — "O," se začudi nebeški vratar, "si pa gotovo dosti trpela in si zaslužila nebesa. Kaj pa so tvoji otroci?" — "Vsi so dobro vzgojeni, eni delajo v tovarnah, drugi po polju, a eden pa je duhovnik."

Nebeški vratar pa se začudi in kliče: "Naš služabnik, naš duhovnik tvoj sin? Kako velika čast za vso nebeško družino, da sprejme mater duhovnika med svoje nebeščane. Angeli hitite sem in sprejmite to dušo in jo ponosite na najlepši prostor pred tron božji. To je mati duhovnika!"

Moja iskrena želja je, da ko

katerim kar imenoma: Damjanu Tomažinu za vodstvo igre in vsem igralcem, ki so pogladi na odru tako lepo igro "Čarovnica," ki je ljudem zelo ugajala. Enako se zahvalimo Miss Marion J. Kuhar, ki je tako lepo zapela Star Spangled Banner, kakor tudi Miss Eleanor Karlinger, ki jo je spremljala na klavirju. Dalje se zahvalimo pevcom "Four Featherers" kvarteta, ki so sledeči: — Clarence Tomšič, Albin Orehek, Donald Močnik in Anthony Stanič. Enako zahvalo naj tudi prejme Frank Žitko ml., ki je tako izvrstno igral na harmoniko.

Potem hvala zastopnikom naših slovenskih organizacij za pozdrave in čestitke; prav tako organizacijam, ki so nam naklonile pomoč v obliki oglasov za Spominsko knjigo, ter prav tako vsem društvom in posameznikom, ki so naklonili oglaševanja za to knjigo.

Dalje se zahvalimo Ameriški Domovini za vso naklonjenost in pomoč, ki smo je bili deležni ter za tako lično delo Spominske knjige. Ravno tako ne smemo pozabiti onih glavnih uradnikov SMZ, ki so se udeležili naše proslave; posebno teh, ki so prišli iz oddaljenih krajev, kot iz Girarda, Nilesa in Barbertona ter iz drugih krajev.

Zahvala Franku Česniku in Louisu Erštetu, ki sta imela v oskrbi baro; prav tako Mrs. Kuharjevi, ki je ob tej priliki pomagala. Zahvala Mrs. Frances Brancel za vodstvo v kuhinji.

Zahvala vsem podružnicam za tako lepo sodelovanje pri tej prireditvi, ki je bila SMZ res v veliko reklamo. Dalje zahvala vodstvu SNDoma za tako lepo naklonjenost; posebej še Mr. Johnu Tavčarju in Mr. M. Debevcu.

Kot smo že omenili zgoraj, vsakega posameznika posebej ne moremo objaviti radi pomanjkanja prostora, pač pa se še enkrat prav vsem brez izjeme toplo in iskreno zahvalimo za vse.

Bomo upoštevali in kadar se nam bo nudila prilika, bomo prav radi vrnili.

Možem in fantom pa, ki niso še pri SMZ, kličemo: pristopite v naše vrste, da nas bo več. Le malo korajže je treba, pa gre. Tudi delo za to obletnico in bilo nič kaj prijetno, ampak je zelo lepo uspelo v vseh oziirih kot že gori omenjeno. Zato še enkrat: iskrena hvala vsem!

Za odbor 10 letnice Slovenske moške zveze:

Jože Grdina, predsednik,
 Charles Benevol, tajnik,
 Tony Krampel, blagaj-

Živelja je v Titoslaviji in pripoveduje

Slovenska žena, ki je pred par meseci prbežala iz domovine, nam sporoča o dogodkih pod "rdečimi" oblastniki v Sloveniji.

(Nadaljevanje.)

Kri nedolžnih jih bo preganjala

Pa kljub temu, da so ves produr, ki so ga pripravili za množice, skrbno zastražili daleč raokrog z najbolj zanesljivimi partizani, se je le posrečilo nekaterim, da so pobegnili z mošična in celo iz jame, predno so jo zaminirali. Ti so še danes žive pičke o strašnem zverninstvu, ki se je dogajale v kočevskih gozdovih.

Tej prvi skupini, ki so jo pomorili drugi dan po tem, ko so jo pripeljali v Kočevje, je sledilo še pet takih ali pa še večjih skupin, ki so vse po istem načinu pomorili kot prvo skupino. Tako je bilo cel teden nekaj strašnega. Pokalo je in iz gozda smo slišali eksplozije in videli nove stolpe dima. Ponačljali so se tam prizori groze, kakor sem ga opisala zgoraj.

Po vseh okoliščinah sodeč so v kočevskih gozdovih partizani pobili nad petnajst tisoč ljudi, ne samo Slovencev. Med te-

DACHAU

iz dnevnika slovenskega jetnika

Visoko nad nami so preko taborišča v jatah priplavali nosni beli ptiči. Srce nam je utripalo veselo, ko smo videli to ogromno, uničevalno silo. Tesno nam je postalo, ko so začele padati bombe in je pričelo bruhati protiletalsko topništvo. Trava je ob zračnem pritisku zavalovila do tal, padli so med nas iztrekli in včasih ko ga ranili, toda mi se ra to ni smo ozirali. Vedeli smo, da je taborišče bolj varno pred napadi kot vsako zaklonišče. Skrbelo nas je le, da bi protiletalsko topništvo ne ime'o preveč uspehov. In če se je zgodilo, da se je visoko v zraku v plamenih nagnil beli ptič in v otmotični naglici padal na zemljo, je bila vsa naša pozornost osredotočena na štetje, koliko naših neznanih prijateljev se bo s padali rešilo iz gorečega aviona. Pomilovali smo nesrečnike, ki so v tem trenutku ožahnili v smrt, vzdihnil k Bogu za pokoj njihovih duš in se s ponosom in ljubeznijo poslavljali s pogledi od onih, ki so srečno prebrodili morje ognja in se po opravljenem poslu izgubljali na obzorju. Takrat smo Ameriko cenili in spoštovali. Strašljota je njena moč, nepremagljiva je njena sila, če se njen zdrav in svoboden narod dvigne v obrambo svoje svobode.

Nacisti so dali Muencheni ime "Hauptstadt der Bewegung" (glavno mesto gibanja). Kakor vsi avtoritarni režimi, je tudi nacistem rabila take zvenecne naslove, da je varal ljudstvo. Demokracija in svoboda teh ne potrebuje, ker se sama hvalita, kakor vsako dobro blago. Ob letalskih napadih se je seveda glavno mesto gibanja tudi primerno gibalo, da celo preveč razgibalo. Ruševine je bilo treba popraviti ter prometne naprave urediti. Za to delo je bilo potrebnih vedno več delovnih moči. Vojni ujetniki in tuji delavci že davno niso več zadostali. Na vrsto smo prišli še ujetniki taborišča Dachau, čeprav so nas SS-ovci tako neradi kazali nemškemu ljudstvu najbrž zato, da nam ne bi kdo zavidal našega ugodnega življenja, ki je odsevalo iz naših udrtih oči in okostenelih obrazov.

Toda mi smo delali le na železnici. Na delo v mesto nas takrat še niso pustili. Tam so nas težje nadzirali, priliko bi imeli za "organiziranje" in v stik bi mogli priti z ljudmi. Prav tako pa je bilo popravilo železnice iz vojaških ozirov najnujnejše.

Vsako jutro so nas ob štirih zbudili. Na zbornem mestu so nas razdelili v skupine po 50, nas v taborišču naložili na vlak in nas v živinskih vagonih pejtali v Muenchen. Nikdar nisimo šli po direktni poti, ampak vedno naokoli preko Vzhodnega na Južni kolodvor. Tam so nas zložili, nam podelili ma-

lico in nas peš odvedli na glavni kolodvor.

Delo je bilo večsih težje, večsih lažje, kakor smo pač nalezeli. Najlažje je bilo zasipavanje jam, najtežje prenašanje tratič in delov razbitih vagonov. Nič dosti lažje ni bilo premetavanje in izravnavanje železniškega sodra in nameščanje tirov. Na našo srečo so bili kapoti večinoma Luxemburžani. Ti so bili brez izjeme vsi dobri. Eden je bil prav posebno dober. Ko je spoznal, kakšni ljudje smo, nam je naročil, naj pač delamo toliko, da se bo videlo, da delamo, pa če kaj naredimo ali ne, njega nič ne briga. Preveč delati pa ni treba. Čim manj bomo delali, prej bo konec vsega.

Seveda smo se tega nasveta držali kolikor smo mogli, čeprav so nas mladi SS-ovci, ki so nas stražili, stalno priginjali s delu. V skupini smo delali navadno sami Slovenci in par Francozov. Ti Francozi so se nas posebno zvesto držali. Bili so odlični fantje, dobri tovariši in slabi delavci.

Nekoč nas je šest delalo tik ob peronu, kjer so ljudje čakali na vlak. Stražil nas je mlad SS-ovec. Med njim in starejšim elegantnim gospodom na peronu se je razvil sledeč razgovor:

Oprostite, odkod pa so ti kaznjenci?

Iz koncentracijskega taborišča Dachau.

Kaj pa so storili?

Ti? Nič! To so politični kaznjenci, ki so se upirali naši okupaciji.

Tako? Odkod so?

Iz Jugoslavije.

Jugoslavlani? Banditi?

Če že hočete, so pač banditi. V resnici pa je oni tam podpolkovnik, oni drugi kapetan vojnega broda, tale pa profesor.

Tako? Pa so rekli, da so v Dachau sami kriminalni tipi! Oh kaj nas še vse čaka!

Mi smo seveda ta zanimiv razgovor vlekli na ušesa, kolikor smo mogli. Zanimalo nas pa je, odkod ta SS-ovec ve, kdo smo. Pojasnil nam je to kako. On je SS-ovcu povedal, kaj in kdo smo, ko se mu je pritožil, da smo slabi delavci. Kasneje nas ta SS-ovec ni več priginjajl k delu.

Drugič smo nosili iz razbitega vagona pohištvo in ga prekladali na drug vagon. Razumljivo je, da smo v vagonu razbili še ono pohištvo, ki je ostalo celo. V vseh je bila neka strast po uničevanju. Sovražili smo vse, kar je bilo lepo in je služilo človekovemu udobju, ker sami udobja nismo poznali. Mrzili smo udobne stole, brušena zrcala, mehko posteljnino, lepo svileni perilo. Nam so pobrali vse. Zakaj naj bi naši sovražniki živeli v udobju, ko mi sami niti najpotrebnejšega nimamo. Zlasti temeljiti so bili v uničevanju Francozi. Saj ni čudno. Tudi nas se je polastila psihoza uničevanja, ki je vladala v taborišču. Oni so nam uničevali zdravje in življenje, mi pa njim imovino.

Toda čudo! Za enkrat smo bili venderle še ljudje. V kotu vagona je stala košarica z lepim perilom sinjemodne barve. V takih košaricah spijo otroci, dokler so še žele majhni. Te košarice nismo uničili. Previdno jo je nesel tovariš v drug vagon in jo tam prav tako previdno zopet postavil v kot.

Naj jo ima, mali Svaba, je rekel, saj bo mogoče enkrat le boljši od svojih staršev.

(prihodnji)

— Puščava Sahara ni oila vedno puščava, kajti tam se najdejo še danes sledovi rek in potokov, ki so tekli preko nje.

1948 JUNIJ 1948						
Sa	Mo	Wo	Th	Fr	Sa	Sa
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

KOLENDAR

DRUSTVENIH PRIREDITEV.

JUNIJ

12.—Športni klub društva Slovencev št. 1 SDZ priredi ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

20.—Izlet društva sv. Antona Padovanskega v Newburghu na Zrčevih prostorih ali "Sir-kova Anna" na Summit Ave.

27.—Društvo Euclid št. 29 SDZ priredi piknik na John Zgone farmi na Abby Rd., Wil-loughby, Ohio.

JULIJ

3-4-5.—Romanje članov Zveze društev Najsvetejšega Ime-na k Mariji Pomagaj v Lemont, Illinois.

4.—Društvo Zvezda št. 14 H.B.Z. letni piknik na prostori-h Hrvatskega doma 6314 St. Clair Ave.

25.—Gospodinjki klub na Jutrovem priredi svoj piknik

AUGUST

1.—Farni piknik fare Marije Vnebovzete na Močilnikarjevi farmi.

15.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi sv. j piknik na Močilnikarjevi farmi.

22.—Prireditev skupnih ohij-skih podružnic Slovenske žen-ske zveze v SDD na Recher Av.

OKTOBER

10.—Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi ban-ke't v Slovenskem domu na Hol-mes Ave.

16.—Društvo Sv. Kristine št. 219 KSKJ ima svojo plesno ve-selico v Slovenskem društven-em domu na Recher Ave.

16.—Podružnica št. 3 SMZ praznuje deset-letnico svojega obstanka v Slovenskem domu na Holmes Ave.

VESTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. stran)

"prvomajskih parol." Te so morali Titovi tlačani imeti s seboj in jih pridno in glasno ponavljati.

Eden prvih vzklikov je: "Zi-vela slavna Komunistična parti-ja!" To si mora predvsem za-pomniti vsak Titov blapec. Po-tem pride zdravica na armado. Jugoslavija je namreč "miroju-bna" država. Zato ima veliko armado. Za to armado je treba tudi prvega maha kričati. Nato se vrste živijo klici na vse naro-de, ki so v sovjetskem objemu. In pa seveda na božanskega Ti-ta se ne sme pozabiti. Celu nje-gove prerokbe je treba znati na pamet. Tako so morali vsi po-navljati kot papige Titovo besedo: "Delamo kot, da bo sto let mir, pripravljamo pa se, kot da se bo jutri pričela vojna." Kdo se pri vsem tem ne spomni, da so prav tako delali italijanski fašisti pod Mussolinijem. Pa so tako slabo končali! Tudi rdeči fašisti ne bodo bolje.

ČASTNA TRIBUNA. — V novi Jugoslaviji ni prav za prav nič novega. Kjer je bil prej kralj, tam je zdaj Tito. In kjer je bil prej kraljev zastopnik je sedaj Titov zastopnik. Tako je bilo tudi pri tem slavnostnem sprevodu. Delavske mase so morale marširati mimo slavnostne tribune, kjer so sedeli vrhovi kom-unizma in milostno sprejemali poklone delavskih mas v Tito-vem imenu. Toda Ljubljana je majhna in proslava so bile po-celi državi. Zato je ta dan sre-čni komunistični vernik gledal na častni tribunami samo primeroma majhega zastopnika božan-skega Tita, samo nekdanjega sodnika Jožeta Rusa, ki je v kra-ljjevi Aleksandrovici diktaturi s takim zanosom preganjal in so-dil klerikalne in komunistične upornike proti kraljevi diktatu-ri. Sedaj je avanziral za enega izmed podpredsednikov. Pred-sedstva ljudske skupščine in je-tu tako igral največjo zverino na tem ljubljanskem komunističnem prvomajskem cirkusu. Ta je sprejemal v imenu komunisti-čnega sveta poklone slovenskih mas, ki so jih partizanski biri-či segnali v Ljubljano.

BELGRAD JE ZAOSTAJAL za Ljubljano. Tam je bilo v sprevodu 180,000 ljudi. Če je res v Belgradu sedaj pol milio-na ljudi, bi sklepali, da je Bel-grad zaostal. Pa ne bi smel, ker tam se je "ljudstvu" pokazalo na tribunami samo Titovo veličanstvo. ZAGREB ga je pa kar polo-mil. V sani "Lj. pr." beremo, da

je bilo v sprevodu samo 30,000 ljudi.

POVDAREK NA SOCIALI-ZMU in podržavljenju. Prvi maj so komunistični listi in go-vorniki porabili, da so znova povdarjali, da je njih cilj popoln socializem, popolno latništvo dr-žave vsega, kar je v državi. Ta-ko piše "Lj. pr." ta dan, da "ljud-stvo krepko koraka po poti v so-cializem. Ljudska fronta v na-ši državi, to je aktivna ljudska armada na fronti socializma, ki se pod vodstvom komunistične partije bori za socialistično do-movino."

KARDELJ PODIRA AME-RIKO. — Hudo se je ta dan razkorčal Titov namestnik Kar-delj. Ta se je sprivil nad Ameri-ko. Napovedal je, da bo v Ze-ldinjenih državah kmalu polom. Junačil se je: "Ameriške kapita-listične mogotce že strašijo ne-varnost novih ekonomskih kriz. Blago je že začelo pritiskati ame-riške kapitaliste in oni hite, da bi si zagotovili tržišča v Evro-pi!" — Nato se je sprivil nad Marshallov plan. Hudo je obde-al tudi ameriške imperialiste. Tako je delil nauke: "Imperi-alistični glavarji so si izmislili cel sistem zastraševanj, groženj, alarmantnih vesti, ki jih danes njihove agencure prenašajo po vsem svetu, da bi vršili pritisk na mirojube sile in na delovne množice."

No, upamo, da Kardelj s svo-jim govorom ne bo podrl Ame-rike, saj ni kak Jozve pred Jeri-ho. Zadel pa je marsikakega do-slej navdušenega titovca v Ame-riki, ki je na koncu svojega go-vora povedal, da bodo zaplenili imetje tujih državljanov.

POPIS PREBIVALSTVA. — 15. marca se je vršil, kakor smo že poročali popis prebiva-lstva po vsej Jugoslaviji. Do da-nes, ko to pišem, še niso znani nikaki rezultati. Ljudje se dela-jo norca, da morajo najprej po-datke tako popraviti, da bo to odgovarjalo komunistični propa-gandi.

Značilno je, da pri tem ljud-skem štetju niso več upoštevali, h kateri veri kdo pripada. To je sicer s komunističnega stališča precej razumljivo, toda gotovo ne bo dalo prave slike nekaterih pokrajin. V Bosni ne morete dobiti prave slike prebivalstva, če ne poveste, koliko je mohame-dancev, koliko katoličanov in ko-liko pravoslavnih. Hrvatje pra-vijo, da so Srbi namenoma opu-stili štetje po veri, da bi lahko vso Bosno proglasili za srbsko govorečo in tako srbsko.

Washington. — W. Averell Harriman zastopnik Združenih Držav v izvršnem uradu za ob-novo Evrope je odpotoval v Pa-vo.

DELO DOBIJO

Delo dobi natakariča od 11 dop. do 2 po-poldne. Za več informacij pokli-čite EN 9855. (111)

ZENSKES

za
čiščenje
Nočno delo
Plača
Zglasite se v
Employment uradu

THE MAY CO.

(112)

Stalna služba

Stenografinja se sprejme, ne-kaj lahkega narekovanja, dru-gače splošno pisarniško delo. Stalna služba; plača; delo 5 dni v tednu.

Wagner Baking Corp.
910 E. 70. St. (x)

Washington. — W. Averell Harriman zastopnik Združenih Držav v izvršnem uradu za ob-novo Evrope je odpotoval v Pa-vo.

DELO DOBIJO

Delo dobi natakariča od 11 dop. do 2 po-poldne. Za več informacij pokli-čite EN 9855. (111)

ZENSKES

za
čiščenje
Nočno delo
Plača
Zglasite se v
Employment uradu

THE MAY CO.

(112)

Stalna služba

Stenografinja se sprejme, ne-kaj lahkega narekovanja, dru-gače splošno pisarniško delo. Stalna služba; plača; delo 5 dni v tednu.

Wagner Baking Corp.
910 E. 70. St. (x)

Washington. — W. Averell Harriman zastopnik Združenih Držav v izvršnem uradu za ob-novo Evrope je odpotoval v Pa-vo.

DELO DOBIJO

Delo dobi natakariča od 11 dop. do 2 po-poldne. Za več informacij pokli-čite EN 9855. (111)

ZENSKES

za
čiščenje
Nočno delo
Plača
Zglasite se v
Employment uradu

THE MAY CO.

(112)

Stalna služba

Stenografinja se sprejme, ne-kaj lahkega narekovanja, dru-gače splošno pisarniško delo. Stalna služba; plača; delo 5 dni v tednu.

Wagner Baking Corp.
910 E. 70. St. (x)

ALI STE PREHLAJENI?

Pri nas imamo izborno zdra-vilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko žu-tite prehlad.

Mandel Drug

15702 WATERLOO RD.

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

1885 1948

Naznanilo in Naznanilo

Globoko potrti in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijate-ljem in znancem prezalostno vest, da je nemila smrt vzela iz naše srede našega dragega soproga in ljubljenega očeta

Vincent Lapuh

ki je po kratki in mučni bolezni preminul, nas zapustil in se preselil v večnost dne 2. maja 1948 v starosti 63 let. Pokojni je bil doma iz Pesje vasi, fara Vi-dem na Štajerskem. Pogreb se je vršil dne 6. maja iz Svetkovega pogrebne-ga zavoda v cerkev Marije Vnebovzete in na Kalvarijo pokopališče.

Tem potom se želimo prav prisr-čno zahvaliti Rt. Rev. Msgr. Hribarju, Rev. Ozimeku in Rev. Cimpermanu za opravljeno sveto mašo in druge po-grebne obrede, kakor tudi za vse mo-litve v pogrebni kapeli.

Našo prav iskreno zahvalo želimo izreci vsem, ki so pokojnemu v zadnji pozdrav okrasili krsto s tako krasnimi vencii in sicer: Anne Ruggles, Mr. Jack Mochan, J. Trampus, A. Repic, Mr. Frank Kapel, Mr. in Mrs. Andrew Koc-jan, Mr. in Mrs. Frank Zallar, Mr. in Mrs. C. Maskelunas, Mr. in Mrs. Ralph Osborn, Mr. in Mrs. Frank Thompson, Mr. in Mrs. Moze, Mr. John Novosel, Mr. in Mrs. P. Zupon, Mr. in Mrs. Lar-ry Zupan, Mr. in Mrs. Wm. Starman, Mrs. Frank Kranjc, Mrs. John Berish, Mr. in Mrs. Louis Jerkich, Mr. in Mrs. L. Brezic, Mr. Martin Zagorc, Zabuko-vc in Gorske družine, Mrs. Louis Os-lin, Mr. in Mrs. Fred Melocik, Mr. in Mrs. Anton Erjavce, Mr. in Mrs. Jo-seph Lube, Mr. in Mrs. Frank Mochan, Mr. John Lapuh in družina, Mr. in Mrs. James Logie, John Asseg, Joe Kozar in Edward Planinsek družine, Mr. in Mrs. John Surokic, društvo Carniola Tent št. 1288 T. M., Mrs. Antonia Svetek.

Nadalje iskrena hvala vsem, ki so darovali za svete maše, katere se bodo darovale za mir in blag pokoj njegove duše, in sicer: Mr. in Mrs. John Prisel, Christ Chermely, Maleckar družina iz Saranac Rd., Mrs. Mary Princ in hčere, Mr. in Mrs. Anton Novak, Mr. in Mrs. J. Chervan, Spenko in Znidar družine, Jevnikar in Bizjak družine, Mr. in Mrs. Frank Ivančić, Mr. in Mrs. John Hrasar, John Hrasar Jr., družina, Mrs. Dolgan, Holmes Ave., Mr. in Mrs. Joe Pavsel, Frank Pierc družina, Mr. in Mrs. Anton Kastelic, Mr. Frank Bogovich, Mr. in Mrs. Stanley Kokotec, Mr. in Mrs. Joe Ferenchak, St. Mary's Blue Birds, Mr. Frank Walland, Sr., Mrs. Unetic, Mr. Gregor Rejc, Mrs. Ag-nich, E. 156 St., Stanley Erzen, John Erzen in Mamie Stitt družine, Mrs. Frances Malovrh, Joe Koporc družina, Mr. Frank Jurečić, Mr. in Mrs. John Prostor, Frank Yakos družina, John La-puh družina, Mr. in Mrs. John Prostor, Jr., Mr. in Mrs. Anton Godler, Mr. in Mrs. Anton Zorko, Tyrone Ave., Mr. in Mrs. Anton Zorko, Holmes Ave., Mrs. Frances Salmich, Mr. in Mrs. Joe Cerjak, Mr. in Mrs. John Zallar, Frank Novoselc, Mr. in Mrs. Mike Zernic, Mr. in Mrs. Jacob Hribar, Mr. in Mrs. S. Trampus, Andy Kotnik, Anton Strnad, Mr. Michael Anzlin in sin, Mr. in Mrs. James Nousek, Mrs. Mary Martini, An-ton Golc, Mr. in Mrs. Felix Koro-sec, Mr. in Mrs. Frank Laurich, Mr. in Mrs. F. E. Jordan, Mr. in Mrs. J. Klan-char, Joseph Strancar, Mrs. Jennie Verhovec, Mr. J. Stich, Mrs. Antonia Rosman, Mrs. Louis Kozlevcar.

Lepa hvala vsem, ki so pokojnika prišli kropit na mrtvaškem odru, ka-kor tudi vsem, ki so se udeležili po-greba. Lepa hvala tudi tistim, ki so dali svoje avtomobile pri pogrebu brezplačno na razpolago.

Končno se zahvaljujemo vsem, ki so nam na en ali drug način kaj poma-gali in nam bili ob strani v teh žalost-nih dneh. Če se je nam pomotoma ka-ko ime izpustilo, prosimo da nam opro-ste in tudi tem lepa hvala.

Iskrena zahvala Mr. in Mrs. Sve-tek pogrebne mu zavodu za vso tako požrtvovalno pomoč in potrežbo ter za tako lepo urejeni pogreb.

Ti, predragi soprog in oče, telo Tvoje smo izročili materi zemlji, dušo pa večnemu Stvarniku. Sedaj ob Tvojem svežem grobu Ti še želimo: spavaj mir-no in do svidenja nad zvezdami.

Zalujoči ostali:

FRANCES LAPUH, soproga
AUGUST, sin
JOHN LAPUH, brat

Cleveland, Ohio, 7. junija 1948.

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

You can't eat and look your best unless you do it if you are to look, you must use the following test of our diet.

Get a package of study, One-A-Day (brand), Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for study days. If you are not satisfied your druggist will re- fund your money. Be sure to get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules, the kind that has this treatment.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
MILES LABORATORIES, INC.
Midland, Indiana

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

6117 St. Clair Ave. Cleveland 2, Ohio
 (JAMES DEBEVEC, Editor)
 HENDERSON 0628
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.
 Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	JUNE	1948
5	A T W T F S	5
6	7 8 9 10 11 12	6
13	14 15 16 17 18 19	13
20	21 22 23 24 25 26	20
27	28 29 30	27

SUBSCRIPTION RATES
 United States \$8.50 per year;
 \$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
 Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 111 Mon., June 7, 1948

Katoličanom je prepovedano podpirati komunizem

Dne 3. marca je bil objavljen odlok najvišje oblasti v Katoliški Cerкви, ki svari katoličane, naj pri volitvah v Italijo dajo svoj glas samo tistim strankam in kandidatom, ki je o njih gotovo, da bodo spoštovali in branili izpolnjevanje božjih zakonov in pravice vere in Cerkve, tako v zasebnem kot v javnem življenju. Odlok pravi, da je vera in skupna blaginja danes v nevarnosti, in da resnost položaja zahteva združeno sodelovanje vseh poštenih državljanov. Zato so vsi tisti, ki imajo pravico do glasovanja, brez razlike na stan, spol ali starost strogo v vesti vezani, da se te pravice poslužijo in da oddajo svoj glas za kandidate, ki ne bodo krtili pravic vere in Cerkve. Odlok je bil izdan predvsem za Italijo, a veže tudi katoličane vsega sveta.

Odlok ne imenuje komunizma imenoma, da je s tem odlokom Sv. Stolice odobrila odločbe nekaterih italijanskih škofov, ki so v svojih pastirskih pismih izrecno opozorili na nevarnost komunizma in z njim združenega socializma, ter celo naročili duhovnikom svojih škofij, naj ne dajo odveze tistim katoličanom, ki so in hočejo ostati člani komunistične stranke. Italijanski komunisti in drugi levicariji, ki gredo skupaj z njimi, so seveda popolnoma pravilno občutili, da vatikanski odlok misli predvsem na komunistično stranko. Zato je takoj sledila gonja po njihovem časopisju, češ da se Vatikan spet vtika v politiko in skuša preprečiti zmago "ljudske fronte." Podobno so in bodo napadli odlok Sv. Stolice komunisti po vsem svetu, ne izjemši naših rdečih ali vsaj rdečkastih naprednjakov.

Takole govore in bodo govorili: Ta odlok pač ne pomeni nič drugega, kot da je Katoliška Cerkev spet pokazala svojo voljo naravo, ki jo skriva pod jantjevo kožo? Je spet pokazala, da je sovražnica demokracije in delavstva, kot je to pokazala že tolikokrat!

Gotovo, če vzamemo besede "demokracija" in "delavstvo" li "delavno ljudstvo" tako kot jih razume rdeči slovar tam za železno zaveso, smemo reči, da je Cerkev zopet pokazala svoje nasprotstvo do take "demokracije." Kajti če beseda "demokracija" pomeni neomejeno samodržstvo enega človeka ali skupine nad vsem narodom, ki dejanski ni nič drugega kot suženj države, potem seveda ne smemo pričakovati, da bo Cerkev odobrila tako "demokracijo." In ker beseda "delavstvo" ali "ljudstvo" pomeni v resnici diktator ene same stranke, ki je številčno celo v manjšini, potem seveda Cerkev ne more dati svojega bagoslova takemu režimu. Zato ne bo treba nič prikrivati, da odlok cerkvene oblasti svari vernike naj ne pomagajo in ne podpirajo ne v Italiji, ne kje drugje take vrste "demokracijo" in take vrste "ljudsko oblast."

Ima pa odlok še globlji smisel. Cerkev je po svojem namenu verska družba. Njena prva in bistvena naloga in skrb je voditi ljudi proti njihovem končnemu smotru. Zato je Cerква samo po sebi popolnoma vseeno, na kakšen način je urejena ta ali ona država. Cerkev obvezuje svoje vernike k lojalnosti in pokorščini do vsake vrste oblasti v družbi, pa naj bo to kralj, parlament, predsednik republike, senat ali kongres, samo da je zakonita oblast in da je z možna dosežati dobrobit državljanov. Prav tako Cerkev prav nič ne zanima, koliko strank je v kaki državi, samo da so zakonite in da ne delajo državljanom škoda.

Toda Cerкви ni in ne more biti vseeno, ali oblast v kaki državi ali kaka politična stranka spoštuje človekove naravne pravice, božji zakon in pravice vere in Cerkve ali pa ne. V tej točki pa Cerkev ne more popustiti. Navadno potrpi precej časa, preden izreče svojo obsodbo. Kajti vedno upa, da se bo položaj izboljšal. Včasih čaka s svojo obsodbo tudi radi tega, ker bi nagla obsodba mogla položaj še poslabšati. Toda, ko je mera polna in stvar jasna, tedaj pa Cerkev odločno izreče svojo besedo. Včasih naravnost obsodi zastopnike oblasti ali stranko, včasih pa se obrne na svoje člane in jim prepove sodelovati s to ali ono politično stranko, ki ima politične načrte in namene, "ki se očitno ne morejo spraviti v sklad z božjim naukom in z naravnimi človekovimi pravicami."

To je pomen omenjenega odloka. Z njim je cerkvena oblast javno posvarila vernike, da ima stranka, ki je šla v Italijo na volišče pod imenom "ljudska fronta" in ki drži v sebi komunistično stranko in skrajno levicarsko krilo socialistične stranke, v svojem programu točke, ki očividno zanikajo vsaj katere izmed človekovih naravnih pravic, božji zakon in resnico krščanske nauka. Ničče ne more biti istočasno resničen katoličan in član take stranke. Vsak kdor bi pomagal, da bi taka stranka prišla na oblast, je s tem tudi odgovoren za zlo, ki bi iz tega sledilo za državo in še posebej za katoličane v državi.

Seveda rdeči "demokrati" bodo rekli, da je to samo pretveza, ki se je Cerkev poslužuje, da uresniči svoje "fašistične," oziroma "reakcionarne" namene. Za za nas katoličane in za vsakogar, ki veruje v Boga, je očitno, da je sta-

lišče Cerkve pravilno in njeno svarilo upravičeno. Ni dvoma, da marksistični komunizem, ki ga komunistična in njej sorodna skrajno levicarska socialistična stranka izpoveduje, jeta kot svojo neomajno vero, hoče zatrei vsaj nekatere izmed najosnovnejših človekovih pravic, iztrebiti iz človeške družbe "plevel," ki se imenuje vera v Boga, in še posebej, zrušiti enkrat za vselej Katoliško Cerkev, ki je njegova najbolj odkrita in nespravljiva nasprotnica. Naj se komunizem pretvarja v še tako belo in krotko jagnje in predstavljaj kot zaščitnika človekove svobode, nobenega dvoma ne more biti več, da smotreno in po načrtu dela za cilje, ki jih ne samo noben katoličan, ampak tudi noben človekojubi in demokrat, ne more odpraviti.

Odlok najvišje cerkvene oblasti ne pomeni samo, da se je Cerkev postavila v bran za svoje in božje pravice na svetu, ampak dokazuje, da Cerkev brani človekove naravne pravice, torej pravice resnične demokracije.

BESEDA IZ NARODA

Novomašniku Rev. Pirco v pozdrav

Cleveland, O. — Kadar čujem glas, da se kje pripravljajo za novo mašo, mi pride na misel legenda, katero so mojja mati radi pripovedovali. Saj so tudi želeli, da bi kateri njenih sinov dosegel čast oltarja. Legenda pripoveduje takole:

"Nekoč so ob enem in istem času umrle tri žene. Ena je bila kraljica; druga je bila nuha, prednica samostana; tretja pa je bila žena tovarniškega delavca. Ko pridejo pred nebeška vrata, hoče prva vstopiti v nebesa duša kraljice. Sv. Peter pa jo ustavi in pravi: "Le počasi, hočem najprej vedeti, kaj si bila na zemlji." Kraljica čina duša pa oblastno odgovori: "Bila sem kraljica na zemlji. Veliko sem dala ubogim, več cerkva sem dala zidati, pomagala sem samostanom in jih dala postavljati. Kar umakni se mi, da grem naprej."

Sv. Peter pa jo zavrne s pripombo, da bo najprej pogledal v knjigo življenja, če je vse to res. Pa pogleda v knjigo in pravi: "Je vse to res, ali ti si za svoja dela že prejela plačilo, saj te je vse hvalilo in častilo na zemlji. Kar pa je na zemlji že plačano, to v nebesih ne šteje; dvakrat se ne prejema plačila za isto delo. Pa le stopi tja za vrata, se bo tudi še za tebe dobil kakšen prostor."

Druga duša nastopi bolj pohlevno. Tudi to dušo vpraša nebeški vratar: "Kaj si bila ti na zemlji?" — "Bila sem nuha, prednica samostana. Veliko sem molila in skrbelo, da so vse nune vestno izponovale darje obljube," je odgovorila. Nebeški vratar zopet pogleda v knjigo življenja in ji pravi: "Vse je res, a to je bilo tvoje delo na zemlji, storila si le svojo dolžnost. Pa le stopi tja na stran."

Ko je duša žene tovarniškega delavca videla, kako so imenite osebe hladno sprejete, si je mislila, mene pa še pogledal ne bo in se je silno bala. Ko jo sv. Peter ugleda vso tresčeno se, jo prijzno vpraša: "Kaj se pa ti tako bojiš? Le korajžno naprej! Kaj si bila na zemlji?" — "Bila sem velika grešnica." — "E, kaj to, saj grešniki smo bili vsi, jaz tudi. Saj veš tisto tam na Kajfeževem vrtu... Da se le spokorim, pa je dobro. No, kaj si bila?" — In duša delavke pripoveduje dalje: "Bila sem žena tovarniškega delavca. Vzgojila sem devet otrok." — "O," se začudi nebeški vratar, "si pa gotovo dosti trpela in si zaslužila nebesa. Kaj pa so tvoji otroci?" — "Vsi so dobro vzgojeni, eni delajo v tovarnah, drugi po polju, a eden pa je duhovnik."

Nebeški vratar pa se začudi in kliče: "Naš služabnik, naš duhovnik tvoj sin? Kako velika čast za vso nebeško družino, da sprejme mater duhovnika med svoje nebeščane. Angeli hitite sem in sprejmite to dušo in jo ponesite na najlepši prostor pred tron božji. To je mati duhovnika!"

Moja iskrena želja je, da ko

pride ura, da se tudi oče in mati našega novomašnika ločita s tega sveta, da ju sprejme cel kor angelov in popelje pred Boga stvrnika, ki naj jima odkáže najljubši prostor v nebesih.

Vam častiti gospod novomašnik pa želimo: Bog, v čigar službo ste vstopili, naj Vas čuva vsega hudega. Naj bodo vse Vaše besede in vsa Vaša dela, vse Vaše stopinje obdarovane z božjim blagoslovom. Težka bo Vaša služba, posebno v sedanjih časih, ko hoče sovražnik po vsem svetu nam katoličanom uničiti najdražje — to je sveto vero v Boga. Vi boste naš vodnik in branitelj, naš zagovornik, naš posredovalec pred Bogom. S križem nas boste varovali in križ bo Vaše življenje. Zato prosimo Boga, da Vam da milosti, da premagate vse težave, katere bodo v težkem duhovnem stanju. Končno pa Vam, g. novomašnik, staršem, bratom, sestram in sorodnikom prav iskreno čestitam. Srečna hiša, srečni dom, ki je počaščen z novomašnikom!

Jacob Resnik.

Zahvala odbora za 10 letnico Slov. moške zveze

Cleveland, O. — Prireditev, ki se je vršila ob 10 letnici S. M. Zveze je minila; izpadla je zelo lepo v vseh ozirih, moralno kakor tudi finančno. Za vse to pa gre zahvala vsem, ki so nam pomagali tekom priprave in potem ob prireditvi, ki se je vršila 9. maja v S. N. Domu. Prav tako zahvala cenjenemu občinstvu, ki je posretilo prireditve v tako velikem številu, da smo bili kar iznenadeni. Ne moremo se zahvaliti vsakemu posebej, zato naj to velja za vse. Zdi se nam pa primerno in potrebno, da se zahvalimo ne-

Živela je v Titoslaviji in pripoveduje

Slovenska žena, ki je pred par meseci pribežala iz domovine, nam sporoča o dogodkih pod "rdečimi" oblastniki v Sloveniji.

(Nadaljevanje.)

Kri nedolžnih jih bo peganjala

Pa kljub temu, da so ves prostor, ki so ga pripravili za morišče, skrbno zastražili daleč naokrog z najbolj zanesljivimi partizani, se je le posrečilo nekaterim, da so pobegnili z morišča in celo iz jame, predno so jo zaminirali. Ti so še danes žive piče o strašnem zverninstvu, ki se je dogajalo v kočevskih gozdovih.

Tej prvi skupini, ki so jo pomorili drugi dan po tem, ko so jo pripeljali v Kočevje, je sledilo še pet takih ali pa še večjih skupin, ki so vse po istem načinu pomorili kot prvo skupino. Tako je bilo cel teden nekaj strašnega. Pokalo je in iz gozda smo slišali eksplozije in videli nove stolpe dima. Ponažljivi so se tam prizori groze, kakor sem ga opisala zgoraj.

Po vseh okoliščinah sodeč so v kočevskih gozdovih partizani pobili nad petnajst tisoč ljudi, ne samo Slovencev. Med te-

katerim kar imenoma: Damijanu Tomažinu za vodstvo igre in vsem igralcem, ki so podali na odru tako lepo igro "Čarovnica," ki je ljudem zelo ugajala. Enako se zahvalimo Miss Marion J. Kuhar, ki je tako lepo zapela Star Spangled Banner, kakor tudi Miss Eleanor Karlinger, ki jo je spremljala na klavirju. Dalje se zahvalimo pevsem "Four Featherers" kvarteta, ki so sledeči: Clarence Tomšič, Albin Orehek, Donald Močnik in Anthony Stančič. Enako zahvalo naj tudi prejme Frank Žitko ml., ki je tako izvrstno igral na harmoniko.

Potem hvala zastopnikom naših slovenskih organizacij za pozdrave in čestitke; prav tako organizacijam, ki so nam naklonile pomoč v obliki oglasov za Spominsko knjigo, ter prav tako vsem društvom in posameznikom, ki so naklonili oglaševanje za knjigo.

Dalje se zahvalimo Ameriški Domovini za vso naklonjenost in pomoč, ki smo je bili deležni ter za tako lieno delo Spominske knjige. Ravno tako ne smemo pozabiti onih glavnih uradnikov SMZ, ki so se udeležili naše proslave; posebno teh, ki so prišli iz oddaljenih krajev, kot iz Girarda, Nilesa in Barberlona ter iz drugih krajev.

Zahvala Franku Česniku in Louisi Erštetu, ki sta imela v oskrbi baro; prav tako Mrs. Kuharjevi, ki je ob tej priliki pomagala. Zahvala Mrs. Frances Brancel za vodstvo v kuhinji.

Zahvala vsem podružnicam za tako lepo sodelovanje pri tej prireditvi, ki je bila SMZ res v veliko reklamo. Dalje zahvala vodstvu SNDoma za tako lepo naklonjenost; posebej še Mr. Johnu Tavčarju in Mr. M. Debevu.

Kot smo že omenili zgoraj, vsakega posameznika posebej ne moremo objaviti radi pomanjkanja prostora, pač pa se še enkrat prav vsem brez izjeme toplo in iskreno zahvalimo za vse.

Bomo upoštevali in kadar se nam bo nudila prilika, bomo prav radi vrnil.

Možem in fantom pa, ki niso še pri SMZ, kličem: pristopite v naše vrste, da nas bo več. Le malo korajže je treba, pa gre. Tudi delo za to obletnico in bilo nič kaj prijeto, ampak je zelo lepo uspelo v vseh ozirih kot že gori omenjeno. Zato še enkrat: iskrena hvala vsem!

Za odbor 10 letnice Slovenske moške zveze:

Jože Grdina, predsednik,
 Charles Benevol, tajnik,
 Tony Krampel, blagaj-

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Čakajte, vam bom povedala, kako sva z njim tisto soboto sadila tometos, ali kakor mu pravijo po kranjsko: paradižnik. On je že vse prej pripravil njivo, zasadil visoke kole ter izkopal pred vsakim jamico, kamor bo postavil, je rekel, paradižnikove sadike. Na vso moč sem se čudila visokim kolom, ki je bil vsak višji kot sem jaz.

"Veliko vero imaš, če misliš, da bodo tako visoko zrasi," sem mu rekla. "Saj bom morala lestvo pristaviti, kadar bom sadež obirala. Pa nisem vedela, da tako nazarensko visoko zrastejo, kakor kokosar."

Poučil me je, da je treba paradižnik lepo privezovati ob kolček, da lepo raste in da ga od vseh strani greje sonce. Zato najprej zabijem kolčke, potem pa ob njih posadi sadike. Delala sem se, kot bi mu verjela, saj vem, da bi ne bilo lepo, če bi mu ne, pa še ki toliko porajta na svoje vrtnarstvo.

Kupil je nekaj sadik in me vlekla na vrt, da mu bom pomagala, je rekel. Menda tako kot oni dan pri šmarčnicah, sem si mislila, ko me ni pustil zraven.

"Vidiš," je rekel, "jaz bom sadih, ti mi boš pa sadike dajala v roke. Ko bom nekoliko zagrebel koreninice, boš pa vode prilila. Tako bova šla od količka do količka."

Da bom, sem mu sveto obljubila. Dal mi je veliko kanglo za vodo, ki sem jo natočila, potem sva se pa z njim nosili po vrtu do grede. Preveč sem natočila, sem si mislila, reči si pa nisem upala nič, da ne bo rekel, da nisem za nobeno rabo.

"Tukajle prilij," mi je rekel,

mu skozi odprtino, ki je bila v mreži, steklenico s čajem in kruhom, ki sem ga razlomila na majhne kosce, da sem mu ga lahko ponudila skozi odprtino. Hitro je použil to skromno hrano. Prinesla sem še dvakrat.

Brat je po povžiti hrani prišel toliko k sebi, da je govoril z menoj in se zanimal za mene in mojega moža. Vedel je tudi, da ga čaka smrt in mi je rekel, da ga čaka smrt in mi je rekel, da se smrti ne boji. "Ker imam z Bogom račune urejene, se smrti ne bojim," mi je rekel, ter pristavil, da se mu zelo smili njegov otrok, ki je bil takrat star štiri leta, in pa njegova žena in mati, ker jih ne bo več videl. Grozno mi je bilo pri teh besedah, rada bi zatajila jok, pa ga nisem mogla. Še kratek pozdrav in slovo in strazar me je odpravil od okna z bolečino v srcu, saj sem vedela, da že jutri ne bo več mojega brata med živimi ter mislila, koliko muk in zaničevanja bo moral pretrpeti še to noč.

Ko sem se vrnila vsa potirna in objokana domov, še nisem hotela povedati mami, kje sem bila. Resno sem se bala, da bi jo ob tej grozni novici ne zadelo kap. Kajti izžrpana je bila že od prejšnjega trpljenja in groze, ko je videla toliko tisoč nedolžnih ljudi, ki so šli v smrt. Pa je moja mama zvedela od drugih ljudi, da so videli njenega sina Jožeta med onimi, ki jih čaka že drugi dan gotova smrt. Navajena trpljenja, je tudi ta udarec prenesla junaka.

(Dalje prihodnjič)

Razmišljenost in pol

Žena: "Kdaj si opazil, da nisem več žena?"
 Profesor: "Ko je nehalo deževati in sem ga hotel zapreti."

ko je ravno vsadil paradižnik v izkopano luknjo. Takoj sem ubogala, pa sem ga, reva, tudi takoj polomila. Da bi težko posodo z vodo prinesla prav tik luknje, sem stopila na njivo, da se mi je noga globoko vdrla v mehko zemljo. Jof, če bi ga vi sišali, kakšne je počel zastran take majhne tsvari! Da mu bom potacala ves vrt, da bi morala vendar vedeti, da se ne sme stopiti na prekopano zemljo, ki je tako rahla kot ajdovi žganci, pa kaj še vse mi je napel. Seveda sem naglo izvela nogo iz zemlje in požrla hudo očitjanje. Kaj sem pa vedela, da ne smem stopiti na njivo! Hotela sem priliti sadiki vode, pa mi zopet ni bilo prav. Kričal je, da moram zlijti vodo v jamico tako, da ne bom zmocila listov pri sadiki. Tako me je imela, da bi mu bila najraje dala kanglo v roke ter mu rekla, naj kar sam priliva, pa ker sem tako potrpežljiva, sem se remagala in naredila po njegovem ukazu. Rada bi ga bila vprašala, če bo pri vsakem paradižniku vsadil tudi marelo, da ne bo dež zmocil lističev, če je tako natančen. Pa nisem hotela tam na vrtu začeti kakega špetira, ker so ljudje delali po sosednjih vrtovih in bi se gledvali nad zastopnostjo pri naših hiši.

Lahko si mislite, da ni bilo lahko zame, ko sem morala prilivati vodo od daleč, ne da bi stopila na vrt in vodo vlijti v jamico tako, da ni padla niti kapljica vode na lističe.

"En paradižnik mi prinesli, pa lepega izberi," mi je ukazal, ko sva vsadila prvega. Postavila sem kanglo na tla in stekla tja, kjer je imel paradižnikove sadike spravljene. Bili so lepo zaviti v papir in koreninice lepo v črni zemlji zavite. Izbirala sem in res izbrala sadike, ki se mi je zdela najlepša ter mu jo nesla. Prijel jo je v roke, ne da bi jo pogledal. Vsadil jo je v jamico in že hotel zasuti s prstjo, ko jo natančneje pogleda, jo vzvame v roke in se začne na ves glas smeati. Mislila sem, da ga bo zlomilo, takšne je počenjal tam na vrtu. Dolgo ni mogel do besede. Končno pa le ves v solzah zine:

"I, kaj si mi pa, za božjo voljo, prinesla?"

"Kaj sem ti prinesla, neki," sem tudi jaz začela rasti, "kar si mi ukazal, naj prinesem: paradižnik!"

"Joh in prejuh," je začel on vpiti na ves glas in režal se je, da nikoli tega, "kakšen paradižnik pa je to! To ni paradižnik, ampak čisto navaden plevel!"

Pri tem je tisto stvar držal visoko v roki, da so jo lahko vsi sosedje videli. Sama nisem vedela, kam bi se skrila, tako me je bilo sram. Kaj pa sem jaz vedela, kaj je paradižnik in kaj je plevel. Prinesla sem mu tisto, ki se mi je zdela najlepše in največje. Šur, zdaj bo pa to raznesel po vsem svetu, da bodo ljudje kazali za menoj. Začela sem nabirati moj obrazek v znane gube, da je on pri tej priči odnehal in mi s pravim očetočkim glasom začel razkladati razliko med plevelom in paradižnikom. Malo sem ga poslušala, malo pa ne. Če bi bilo po mojem, bi mu tisto vodo, kar jo je bilo še v kangli, zlijala na vrt, mu poveznila kanglo na glavo in odšla v hišo, kjer sem vajena dela. Pa nisem hotela zastran sosedov. No, končno se je pa vse lepo izšlo. Vse paradižnike sva posadila, vselej sem mu prinesla pravo sadike in nobenkrat nisem stopila z nogo na njivo. Nazadnje me je še celo pohvalil:

"Vidiš, Micka, kako lepo sem posadil paradižnike! Vidiš ga, vranca, sam si lasti vse! Pa naj bo, saj veste, deklici, kakšni so! Vsi so enaki! Kadar bodo paradižniki dozoreli, vam bom že povedala. Veste, če boš te molčale, vam bom čisto natiho povedala: saditi pa zna, naš, to pa, to!"

Profesor: "Ko je nehalo deževati in sem ga hotel zapreti."

DACHAU

Iz dnevnika slovenskega jetnika

Visoko nad nami so preko taborišča v jatah priplaval...

Nacisti so dali Muenchenu ime "Hauptstadt der Bewegung"...

Toda mi smo delali le na železnici. Na delo v mesto nas...

Vsako jutro so nas ob štirih zbudili. Na zbornem mestu...

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS? ONE A DAY MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

lico in nas peš odvedli na glavni kolodvor.

Delo je bilo včasih težje, včasih lažje, kakor smo pač nalezeli.

Seveda smo se tega nasveta držali kolikor smo mogli, čeprav so nas mladi SS-ovci...

Nekoč nas je šest delalo tik ob peronu, kjer so ljudje čakali na vlak.

Oprostite, odkod pa so ti kaznjenci? Iz koncentracijskega taborišča Dachau.

Kaj pa so storili? Ti? Ni! To so politični kaznjenci, ki so se upirali naši okupaciji.

Tako? Odkod so? Iz Jugoslavije. Jugoslovani? Banditi?

Če že hočete, so pač banditi. V resnici pa je oni tam podpolkovnik, oni drugi kapetan vojnega broda, tale pa profesor.

Tako? Pa so rekli, da so v Dachau sami kriminalni tipi! Oh kaj nas še vse čaka!

Mi smo seveda ta zanimiv razgovor vlekli na ušesa, kolikor smo mogli. Zanimalo nas pa je, odkod ta SS-ovec ve, kdo smo.

On je SS-ovcu povedal, kaj in kdo smo, ko se mu je pritožil, da smo slabi delavci. Kasneje nas ta SS-ovec ni več priganjal k delu.

Drugič smo nosili iz razbitega vagona pohištvo in ga prekladali na drug vagon. Razumljivo je, da smo v vagonu razbili še ono pohištvo, ki je ostalo celo.

Vseh je bila neka strast po uničevanju. Sovražili smo vse, kar je bilo lepo in je služilo človekovemu udobju, ker sami udobja nismo poznali.

Mrzili smo udobne stole, bruse na zrcala, mehko posteljnino, lepo svilen perilo. Nam so pobrali vse.

Naj jo ima, mali Svaba, je rekel, saj bo mogoče enkrat le boljše od svojih staršev. (Dalje prihodnjik)

KOLEDAR DRUŠTVENIH PRIREDITEV, JUNI, JULI, AVGUST, OKTOBER

JUNI .12.—Športni klub društva Slovencev št. 1 SDZ priredi ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

20.—Izlet društva sv. Antona Padovanskega v Newburghu na Zurčevih prostorih ali "Sirkova Anna" na Summit Ave.

27.—Društvo Euclid št. 29 SDZ priredi piknik na John Zgone farmi, na Abby Rd., Wilmoughby, Ohio.

JULI 3-4-5.—Romanje članov Zveze društev Najsvetejšega Imena k Mariji Pomagaj v Lemont, Illinois.

4.—Društvo Zvezda št. 14 H.B.Z. letni piknik na prostorih Hrvatskega doma 6314 St. Clair Ave.

25.—Gospodinjki klub na Jutrovem priredi svoj piknik na prostorih Doma zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave.

AVGUST 1.—Farni piknik fare Marije Vnebovzete na Močilnikarjevi farmi.

15.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi svoj piknik na Močilnikarjevi farmi.

22.—Prireditve skupnih ohljskih podružnic Slovenske ženske zveze v SDD na Recher Av.

OKTOBER 10.—Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi banket v Slovenskem domu na Holmes Ave.

16.—Društvo Sv. Kristine št. 219 KSKJ ima svojo plesno veselico v Slovenskem društvenem domu na Recher Av.

16 — Podružnica št. 3 SMZ praznuje desetletnico svojega obstanka v Slovenskem domu na Holmes Ave.

VESTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani) "prvomajskih parol." Te so morali Titovi tlačani imeti s seboj in jih pridno in glasno ponavljati.

Eden prvih vzkljkov je: "Zivela slavna Komunistična partija!" To si mora predvsem zapomniti vsak Titov hlapec.

Jugoslavija je namreč "mirojubna" država. Zato ima veliko armado. Za to armado je treba tudi prvega maja kričati. Nato se vrste živijo klici na vse narode, ki so v sovjetskem objemu.

ČASTNA TRIBUNA. — V novi Jugoslaviji ni prav za prav nič novega. Kjer je bil prej kralj, tam je zdaj Tito. In kjer je bil prej kraljev zastopnik je sedaj Titov zastopnik.

Bilo tako pri tem slavnostnem sprevedu. Delavske mase so morale marširati mimo slavnostne tribune, kjer so sedeli vrhovi komunizma in milostno sprejemali poklone delavskih mas v Titovem imenu.

Mrdili smo udobne stole, bruse na zrcala, mehko posteljnino, lepo svilen perilo. Nam so pobrali vse. Zakaj naj bi naši sovražniki živeli v udobju, ko mi sami niti najpotrebnejšega nimamo.

Zlasti temeljiti so bili v uničevanju Francozi. Saj ni čudno. Tudi nas se je postalista psihoza uničevanja, ki je vladala v taborišču. Oni so nam uničevali zdravje in življenje, mi pa njim imovino.

Toda čudo! Za enkrat smo ostali vendar še ljudje. V kotu vagona je stala košarica z lepim perilom sinjemodre barve. V takih košaricah spijo otroci, dokler so še zele majhni. Te košarice nismo uničili.

Previdno jo je nesel tovariš v drug vagon in jo tam prav tako previdno zopet postavil v kot.

Naj jo ima, mali Svaba, je rekel, saj bo mogoče enkrat le boljše od svojih staršev. (Dalje prihodnjik)

— Puščava Sahara ni oila vedno puščava, kajti tam se najdejo še danes sledovi rek in potokov, ki so tekli preko nje.

je bilo v sprevedu samo 30,000 ljudi.

POVDAREK NA SOCIALIZMU in podražavljenju. Prvi maj so komunistični listi in govorniki porabili, da so znova povdarjali, da je njih cilj popoln socializem, popolno latništvo države vsega, kar je v državi.

KARDELJ PODIRA AMERIŠKO. — Hudo se je ta dan razkoščil Titov namestnik Kardelj. Ta se je spravil nad Ameriko. Napovedal je, da bo v Zedinjenih državah kmalu polom.

Blago je že začelo pritiskati ameriške kapitaliste in oni hite, da bi si zagotovili tržišča v Evropi.

POPOPIS PREBIVALSTVA. — 15. marca se je vršil, kakor smo že poročali popis prebivalstva po vsej Jugoslaviji. Do danes, ko to pišem, še niso znani nikakoli rezultati.

Značilno je, da pri tem ljudskem štetju niso več upoštevali, kateri veri kdo pripada. To je sicer s komunističnega stališča precej razumljivo, toda gotovo ne bo dalo prave slike nekaterih pokrajin.

V Bosni ne morete dobiti prave slike prebivalstva, če ne poveste, koliko je mohamedancev, koliko katolicinov in koliko pravoslavnikov.

Hrvatje pravi, da so Srbi namenoma opustili štetje po veri, da bi lahko vso Bosno proglasili za srbsko govorečo in tako srbsko.

Washington. — W. Averell Harriman zastopnik Združenih Držav v izvršilnem uradu za obnovo Evrope je odpotoval v Pa-

DELO DOBIJO Delo dobi natakarcia od 11 dop. do 2 popoldne. Za več informacij pokličite EN 9355. (111)

ŽENSKKE za čiščenje Nočno delo Plača Zglasite se v Employment uradu THE MAY CO. (112)

Stalna služba Stenografinja se sprejme, nekaj lahkega narekovanja, drugače splošno pisarniško delo. Stalna služba; plača; delo 5 dni v tednu. Wagner Baking Corp. 910 E. 70. St. (x)

riz, kjer bo njegov glavni urad. Pred odhodom je izjavil, da je pripravljen, da se bo obnovitveni program uspešno izvršil v štirih letih.

MALI OGLASI Gostilna naprodaj Ima D-1 in D-2 permit, nahaja se v slovenski in hrvatski naselbini na St. Clair Ave. Lepa prilika za Slovence ali Hrvata. Za informacije pokličite EX 9761. —(111)

Stanovanje iščejo Mirna družina bi rada dobila 4 ali 5 sob med 55. in 79. cesto, da bi se za stalno naselila v Clevelandu. Dobri in zanesljivi plačniki. Kdor ima kaj primernege, je prošien, da pokliče kadar koli KE 1179. (113)

Išče sobe Moramo se preseliti, zato takoj potrebujemo 4 ali 5 sob. Bi sami papirali, pobarvali in izvršili mala poravila v stanovanju. Najraje v Euclidu ali tam okrog. Kdor ima kaj primernege, naj pokliče IV 7426. (115)

Iščeta sobe Mati in sin iščeta 3 ali 4 sobe. Oba delata. Kdor ima kaj, naj pokliče KE 6490. (111)

Par išče stanovanje Zakonski par, oba delata, išče 3 ali 4 sobe. Kdor ima kaj primernege, je prošien, da pokliče po 5 uri popoldne EX 6746. (111)

WIDGOY'S PHOTO STUDIO 485 East 152nd St. Se priporočamo za izdelavo vseh vrst slik po zmerni cen. Odprto ob nedeljah

ALI STE PREHLAJENI? Pri nas imamo izborno zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad. Mandel Drug 15702 WATERLOO RD.

Prijatelj's Pharmacy SLOVENSKA LEKARNA Prescriptions — Vitamins First Aid Supplies Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

Naznanilo in Naznanilo

Globoko potrni in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nemila smrt vzela iz naše srede našega dragega soproga in ljubljenege očeta

Vincent Lapuh

ki je po kratki in mučni bolezni preminul, nas zapustil in se preselil v večnost dne 2. maja 1948 v starosti 63 let. Pokojni je bil doma iz Pesje vasi, fara Videm na Štajerskem. Pogreb se je vršil dne 6. maja iz Svetkovnega pogrebnege zavoda v cerkev Marije Vnebovzete in na Kalvarijo pokopališče.

Tem potom se želimo prav prisrčno zahvaliti Rt. Rev. Msgr. Hribarju, Rev. Ozimeku in Rev. Cimprmanu za opravljeno sveto mašo in druge poglobne obrede, kakor tudi za vse molitve v pogrebni kapeli.

Našo prav iskreno zahvalo želimo izreci vsem, ki so pokojnemu v zadnji pozdrav okrasili krsto s tako krasnimi vencii in sicer: Anne Ruggles, Mr. Jack Mochan, J. Trampuš, A. Repic, Mr. Frank Kapel, Mr. in Mrs. Andrew Kocjan, Mr. in Mrs. Frank Zallar, Mr. in Mrs. C. Maskelunas, Mr. in Mrs. Ralph Osborn, Mr. in Mrs. Frank Thompson, Mr. in Mrs. Moze, Mr. John Novosel, Mr. in Mrs. P. Zupan, Mr. in Mrs. Larry Zupan, Mr. in Mrs. Wm. Starman, Mrs. Frank Kranjc, Mrs. John Berish, Mr. in Mrs. Louis Jerkic, Mr. in Mrs. L. Brezic, Mr. Martin Zagorec, Zabukovec in Gorske družine, Mrs. Louis Oslin, Mr. in Mrs. Fred Melocik, Mr. in Mrs. Anton Erjavac, Mr. in Mrs. Joseph Lube, Mr. in Mrs. Frank Mochan, Mr. John Lapuh in družina, Mr. in Mrs. James Logie, John Asseg, Joe Kozar in Edward Planinsek družine, Mr. in Mrs. John Surokila, društvo Carniola Tent št. 1288 T. M., Mrs. Antonia Svetek.

Nadalje iskrena hvala vsem, ki so darovali za svete maše, katere se bodo darovale za mir in blag pokoj njegove duše, in sicer: Mr. in Mrs. John Prisel, Christ Chermely, Malecker družina iz Saranac Rd., Mrs. Mary Princ in hčere, Mr. in Mrs. Anton Novak, Mr. in Mrs. J. Chervan, Spanko in Znidar družine, Jevnikar in Bizjak družine, Mr. in Mrs. Frank Ivanič, Mr. in Mrs. John Hrastar, John Hrastar Jr., družina, Mrs. Dolgan, Holmes Ave., Mr. in Mrs. Joe Pavzel, Frank Pierc družina, Mr. in Mrs. Anton Kastelic, Mr. Frank Bogovich, Mr. in Mrs. Stanley Kokotec, Mr. in Mrs. Joe Ferenchak, St. Mary's Blue Birds, Mr. Frank Walland, Sr., Mrs. Unetic, Mr. Gregor Rejc, Mrs. Agnich, E. 156 St., Stanley Erzen, John Erzen in Mamie Stitt družine, Mrs. Frances Malovrh, Joe Koporc družina, Mr. Frank Jurečić, Mr. in Mrs. John Prostor, Frank Yakos družina, John Lapuh družina, Mr. in Mrs. John Prostor, Jr., Mr. in Mrs. Anton Godler, Mr. in Mrs. Anton Zorko, Tyronne Ave., Mr. in Mrs. Anton Zorko, Holmes Ave., Mrs. Frances Salmich, Mr. in Mrs. Joe Cerjak, Mr. in Mrs. John Zallar, Frank Novosel, Mr. in Mrs. Mike Zernic, Mr. in Mrs. Jacob Hribar, Mr. in Mrs. S. Trampus, Andy Kotnik, Anton Strnad, Mr. Michael Anzlin in sin, Mr. in Mrs. James Nousek, Mrs. Mary Martini, Anton Golic, Mr. in Mrs. Felix Korosec, Mr. in Mrs. Frank Laurich, Mr. in Mrs. F. E. Jordan, Mr. in Mrs. J. Klanchar, Joseph Strancar, Mrs. Jennie Verhovec, Mr. J. Stich, Mrs. Antonia Rosman, Mrs. Louis Kozlevcar.

Lepa hvala vsem, ki so pokojnika prišli kropit na mrtvaškem odru, kakor tudi vsem, ki so se udeležili pogreba. Lepa hvala tudi tistim, ki so dali svoje avtomobile pri pogrebu brezplačno na razpolago.

Končno se zahvaljujemo vsem, ki so nam na en ali drug način kaj pomagali in nam bili ob strani v teh žalostnih dneh. Če se je nam pomotoma kaklo ime izpustilo, prosimo da nam oprostite in tudi tem lepa hvala. Iskrena zahvala Mr. in Mrs. Svetek pogrebnege zavodu za vso tako požrtvovalno pomoč in postrežbo ter za tako lepo urejeni pogreb.

Ti, predragi soprog in oče, telo Tvoje smo izročili materi zemlji, dušo pa večnemu Stvarniku. Sedaj ob Tvojem svežem grobu Ti se želimo: spavaj mirno in do svidenja nad zvezdami. Zalujoci ostali: FRANCES LAPUH, soproga AUGUST, sin JOHN LAPUH, brat Cleveland, Ohio, 7. junija 1948.

Petrinka

IVAN MATIČIĆ

Nu, zakaj ne. Kmet se brž omehča ter nastavi precej osoljeno ceno, misleč, da bo tujca s tem odpravil. "Alrajt!" reče tujec, seže v svojo dokaj nape-to listino ter gladko odsteje kmetu kankovce. Oče, zdaj pa kar dol, pa kofre gor! In kmalu nato se je usedel popotnik na koleslj — in hajdi, hi-hot! Naravnost proti Orehovju jo je kresnil.

Pri Petrinovih so pravkar odvečerjali in se odpravljal spat. Kar se ustavi pred hišo koleselj. Tončka stopi na prag in vpraša: "Kdo je?"

"Dober večer!" pozdravi tujec. "Je tu Petrinova hiša?"

"Da, tu je. Kdo pa ste?"

"Kdo ste pa vi?" odvrne tujec.

"Jaz? Jaz sem . . . nu, Petrinova sem," reče Tončka zmeden in pokliče mater.

"Kdo je?" vprašuje Petrinka.

"Dober večer!" odvrne tujec. "Ste Vi Petrinova mati?"

"Kajpak sem. Kdo pa ste in kaj hočete?"

"Neke pozdrave prinašam."

"Pozdrave? Od kod?"

"Od daleč, daleč . . ."

"Tako? Pa stopite malo noter, kaj bi kar v temi govorili!"

Tujec je stopil s koleslja, a na pragu obstal, kakor bi pomišljal, kajti medtem se je že vsa družina nabrała v veži.

Petrinka ga gleda, dasi mu spričo teme ne more razločiti obraza. "Odkod prihajate in kaj prinašate dobrega?"

"Iz Amerike . . ." dahne tujec nekam tihotno.

"Iz Amerike? Mar od naših?"

"Od vaših . . . Tu so mi dali nekaj denarja . . ."

"Ah, kaj denarja!" vzdihne mati. "Ko jih ne bom nikoli več videla. Kdo pa ste? Stopite noter, boste kaj povedali?"

"Mati!" zahlipa popotnik in klecne na pragu. Ni mogel več dalje skušati matere.

"Matevž!" kriknje Petrinka in se oprime vežnih vrat. "Devica planinska! Dajte luč, da vidim sina!"

"Mati!" kliče Matevž in solze se mu usujejo po licu.

Mati in si se objameta. Vsa hiša oživi, družina je kar zbe-gana.

"O, čast Bogu, sin moj, da si prišel! Devica planinska te je domov vrnila!" Tako vzklika mati ginjena in ga ne more spu-stiti iz rok.

Tevž ne more spregovoriti nobene besede, samo smehlja se, a solze mu teko po licih. Obr-ne se k očetu: "Oče!"

"Saj te ne bi spoznal!" reče oče in da sinu svojo trdo, žuljevo roko. Nekaj trenutkov se gladata. Sina zaboli, ko vidi, kako je oče opešal. Nekoč je bil tak hrust, zdaj je kar nekam sključen. O, mati tudi, a ne tako kot oče. Sedemnajst let ju ni videl, ni čudno.

In bratje stojijo tu in se mu smehljajo. Tevž nobenega ne pozna, a jim kar po vrsti stiska roko. Saj ga bratje tudi ne poznajo, kvečjemu Jože se ga še nekaj spominja takrat je bil star enajst let, ko je Tevž od-hajal. Jančeta niti ni bilo na svetu. Tinče je bil v zibeli, Lov-re je šele dobro shodil, zdaj so pa taki brusji.

Nazadnje se je Amerikanec zagledal v snaho. "Kaj si ti Polonica?" je vprašal in ji ponudil roko.

"E, Polonica!" se nasmehne mati. "To je naša mlada."

"Ta mlada? Čigava?"

"Nu, Jožetova žena."

"Jožetova? Kje pa je Jože?"

"Tu je, kaj ga ne vidiš? Saj si mu dal roko."

"To je Jože? Joj, kako naj ga poznam! — Kdo pa je ta?"

"Miha," reče mati. "Viš, ta je pa Lovre, ta je Tinče, ki smo ga še zibali, a ta je Japec, ki je bil tedaj še v nebesih."

"Joj, kako so zrasli!" se čudi Tevž in jih smehljaje gleda. In bratje se smehljajo njemu in vsem se blestijo solze v očeh.

Kakor blisk se je raznesla novica po vasi — in brž so prihajali drug za drugim pozdravit Amerikanca. Prva je prišla Polonica.

"No, vidiš, to je pa Polonica," jo je predstavila mati.

"Polonica?" Tevž jo je gledal, kako naj jo pozna!

"Zdaj je Orešnikova ta mlada."

"Orešnikova?" Komaj si jo je dobro ogledal, je že prišel Janez.

"No, ali tega poznaš?" je vprašala mati. Tevž ga gleda,

Janez mu ponuja roko. "Janez je," reče mati.

"Janez? Čigav?"

"Nu, naš Janez."

"Janez, tako močan! In take brke! V vsej Ameriki ne najdeš takih!"

Mati pripomni: "Kevač mora imeti močne brke, da mu saje ne letijo v usta." Janez se pa samo smehlja, nič si ne upa reči, dasi ima voljan jezik. Je kar zaprepaščen, ko je tako nenadoma to prišlo.

Nazadnje je prihitela še Re-zika. "O, pogledj ga strica, pa je res prišel!" je rekla veselo. "Tevž!" — Brat jo je pogledal pa jo brž spoznal. O, Reziko pa pozna, čeprav se je že dokaj razvila. Z njo se je takoj spu-stil v pogovor, medtem ko z ostalimi brati res ne va kaj govoriti. Vsi ga samo gledajo, dasi se mu smehljajo, ziniti si pa nihče ne upa. Kako neki? Naj mar tikajo takega gospoda, ko ga niti ne poznajo! Je res nerodno, štuliti se v besedo, ko je kar z neba padel mednje in jim vzel sapo. Vprašati ga itak nimajo kaj, samo poslušajo, mati pa je veren tolmač njihovim srčnim občutkom. Zraven tega so pa še tako ckorni in umazani, nekateri celo raztrgani, on pa je tako lepo obrbit, pro-žen in gosposki; belo škrobano srajco ima in kravato dolge la-se lepo počesane, roke pa bele, nič niso videti žuljeve.

"Kajpak sem. Kdo pa ste in kaj hočete?"

"Neke pozdrave prinašam."

"Pozdrave? Od kod?"

"Od daleč, daleč . . ."

"Tako? Pa stopite malo noter, kaj bi kar v temi govorili!"

Tujec je stopil s koleslja, a na pragu obstal, kakor bi pomišljal, kajti medtem se je že vsa družina nabrała v veži.

Petrinka ga gleda, dasi mu spričo teme ne more razločiti obraza. "Odkod prihajate in kaj prinašate dobrega?"

"Iz Amerike . . ." dahne tujec nekam tihotno.

"Iz Amerike? Mar od naših?"

"Od vaših . . . Tu so mi dali nekaj denarja . . ."

"Ah, kaj denarja!" vzdihne mati. "Ko jih ne bom nikoli več videla. Kdo pa ste? Stopite noter, boste kaj povedali?"

"Mati!" zahlipa popotnik in klecne na pragu. Ni mogel več dalje skušati matere.

"Matevž!" kriknje Petrinka in se oprime vežnih vrat. "Devica planinska! Dajte luč, da vidim sina!"

"Mati!" kliče Matevž in solze se mu usujejo po licu.

Mati in si se objameta. Vsa hiša oživi, družina je kar zbe-gana.

"O, čast Bogu, sin moj, da si prišel! Devica planinska te je domov vrnila!" Tako vzklika mati ginjena in ga ne more spu-stiti iz rok.

Tevž ne more spregovoriti nobene besede, samo smehlja se, a solze mu teko po licih. Obr-ne se k očetu: "Oče!"

"Saj te ne bi spoznal!" reče oče in da sinu svojo trdo, žuljevo roko. Nekaj trenutkov se gladata. Sina zaboli, ko vidi, kako je oče opešal. Nekoč je bil tak hrust, zdaj je kar nekam sključen. O, mati tudi, a ne tako kot oče. Sedemnajst let ju ni videl, ni čudno.

In bratje stojijo tu in se mu smehljajo. Tevž nobenega ne pozna, a jim kar po vrsti stiska roko. Saj ga bratje tudi ne poznajo, kvečjemu Jože se ga še nekaj spominja takrat je bil star enajst let, ko je Tevž od-hajal. Jančeta niti ni bilo na svetu. Tinče je bil v zibeli, Lov-re je šele dobro shodil, zdaj so pa taki brusji.

Nazadnje se je Amerikanec zagledal v snaho. "Kaj si ti Polonica?" je vprašal in ji ponudil roko.

"E, Polonica!" se nasmehne mati. "To je naša mlada."

"Ta mlada? Čigava?"

"Nu, Jožetova žena."

"Jožetova? Kje pa je Jože?"

V BLAG SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE NAŠEGA NIKDAR POZABNEGA OČETA, SINA IN BRATA

Joseph Rozmana

ki je padel na bojišču dne 6. junija 1944.

Pod zeleno tratico . . .
štiri leta spavaj že,
nisimo Te še pozabili,
vedno nam še tako solze.

Truplo tam na božji njivi
v grobu hladnem zdaj trohni,
duh da Tvoj neumrljivi
v slavi Boga še živi.

Počivaj v miru v grudi tej,
Ti oče, sin in brat predragi,
spomin na Tebe za vselej
ohranjen nam bo blagi.

Ob štiritletnici Tvoje tako prerane smrti se Te spominjamo v tugi in žalosti ter kličemo Tvoje drago ime. V solzah pa izročamo naše želje k ljubemu Bogu ter Ti želimo večni mir in pokoj na pa svide-nje nad zvezdami.

Zalujoči ostali:
SIN, OČE, SESTRE in BRAT.

Cleveland, O. 7. junija.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

"Kajpak sem. Kdo pa ste in kaj hočete?"

"Neke pozdrave prinašam."

"Pozdrave? Od kod?"

"Od daleč, daleč . . ."

"Tako? Pa stopite malo noter, kaj bi kar v temi govorili!"

Tujec je stopil s koleslja, a na pragu obstal, kakor bi pomišljal, kajti medtem se je že vsa družina nabrała v veži.

Petrinka ga gleda, dasi mu spričo teme ne more razločiti obraza. "Odkod prihajate in kaj prinašate dobrega?"

"Iz Amerike . . ." dahne tujec nekam tihotno.

"Iz Amerike? Mar od naših?"

"Od vaših . . . Tu so mi dali nekaj denarja . . ."

"Ah, kaj denarja!" vzdihne mati. "Ko jih ne bom nikoli več videla. Kdo pa ste? Stopite noter, boste kaj povedali?"

"Mati!" zahlipa popotnik in klecne na pragu. Ni mogel več dalje skušati matere.

"Matevž!" kriknje Petrinka in se oprime vežnih vrat. "Devica planinska! Dajte luč, da vidim sina!"

"Mati!" kliče Matevž in solze se mu usujejo po licu.

Mati in si se objameta. Vsa hiša oživi, družina je kar zbe-gana.

"O, čast Bogu, sin moj, da si prišel! Devica planinska te je domov vrnila!" Tako vzklika mati ginjena in ga ne more spu-stiti iz rok.

Tevž ne more spregovoriti nobene besede, samo smehlja se, a solze mu teko po licih. Obr-ne se k očetu: "Oče!"

"Saj te ne bi spoznal!" reče oče in da sinu svojo trdo, žuljevo roko. Nekaj trenutkov se gladata. Sina zaboli, ko vidi, kako je oče opešal. Nekoč je bil tak hrust, zdaj je kar nekam sključen. O, mati tudi, a ne tako kot oče. Sedemnajst let ju ni videl, ni čudno.

In bratje stojijo tu in se mu smehljajo. Tevž nobenega ne pozna, a jim kar po vrsti stiska roko. Saj ga bratje tudi ne poznajo, kvečjemu Jože se ga še nekaj spominja takrat je bil star enajst let, ko je Tevž od-hajal. Jančeta niti ni bilo na svetu. Tinče je bil v zibeli, Lov-re je šele dobro shodil, zdaj so pa taki brusji.

Nazadnje se je Amerikanec zagledal v snaho. "Kaj si ti Polonica?" je vprašal in ji ponudil roko.

"E, Polonica!" se nasmehne mati. "To je naša mlada."

"Ta mlada? Čigava?"

"Nu, Jožetova žena."

"Jožetova? Kje pa je Jože?"

1880

1948

Naznanilo in Zahvala

Zalostnega srca ter v dno duše potrti naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminula naša ljubljena soproga, draga mati in stara mati

Terezija Rozman

ROJENA PIRC

ki je preminula kar nenadoma dne 9. maja 1948 ter nas zapustila v največji tugi in žalosti. Pokojna je bila rojena dne 15. oktobra 1880 v Jurki vasi, župnija Vavta vas pri Novem mestu. Pogreb pokojne se je vršil 13. maja 1948 iz Anton Grdina pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in po sv. maši zadušnici, katero je daroval č. g. Rev. Victor N. Tomc, smo jo položili k zemeljskemu počitku na pokopališče Kalvarija.

Na prvem mestu se želimo prav iskreno zahvaliti č. g. Rev. Victor N. Tomcu za sv. mašo zadušnico in druge pogrebne molitve, ki jih je opravil ter potem pokojnico spremil na pokopališče vse do njenega groba. Za vse to naš iskreni Bog plačaj!

Dalje se prav iskreno zahvalimo vsem, ki so poklonili toliko lepih vencev ter pokojno ozaljšali, ko je počivala na mrtvaškem odru. Vence so dali sledeči: Mr. in Mrs. Anton Rosman, E. 49 St., Mr. in Mrs. Joseph Rosman, E. 71 St., Mrs. Hlad Family, Mr. in Mrs. Frank Cerne, Mr. in Mrs. Anton Stusiek, Wickliffe, O., Mr. in Mrs. George Regh, Lorain, O., Mr. in Mrs. Thomas Kenny, Mr. in Mrs. F. Gorup, Mr. Henry Rubin, Mr. Leonard Paul, Mr. H. J. Stone, Mr. W. R. Woodworth, Mrs. Betty Brandt, Mrs. Rose Vokatz, Mr. in Mrs. Walter Arnold in sin, Mr. in Mrs. Fred Simon in sin, Mr. in Mrs. Herman Delfs and Family, Mr. in Mrs. Steve Nagy in hči, Miss Lou Garrett, Mr. in Mrs. Elmer Roehrer, Lakewood, O., Verhovay Home Branch, Mr. in Mrs. Charles Slapnik, Mr. in Mrs. Anton Tanko, Mr. in Mrs. Andrew Blatnik in družina, Mr. in Mrs. Anton Grdina in družina, Mr. in Mrs. Edward Gifford, Mr. in Mrs. Levec, Mr. in Mrs. Zupancič, Sr., Bonna Ave., Mr. in Mrs. John Rozman družina, Evangeline Ave., Mr. in Mrs. Reber, Mrs. Mary Rozman in sin, E. 78 St Mr. in Mrs. Anton Yerak, Mr. Bela Balog in hči, društvo Vodnikov vence št. 147 SNPJ društvo sv. Katarine št. 29 ZSZ, Mrs. Nell Brooks, Mr. Frank Rozman, Waterloo Rd., Mr. in Mrs. R. Kirchner, J. Rusick, E. Ljubi.

Dalje se prav iskreno zahvalimo vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj duše pokojne. Darovali so sledeči: Mrs. A. Laurich Mary, Mr. in Mrs. Charles Slapnik, Mr. Anton Grdina, E. 62 St., Mr. in Mrs. Andrew Blatnik, Miss Ethel Haycox, Mr. in Mrs. Anthony Duša, Euclid, O., Mr. in Mrs. Jože Grdina, Mr. in Mrs. Phillip Kendel, Mr. in Mrs. Joseph Ivec, Mr. in Mrs. Joseph Schust, Mr. in Mrs. Bialko družina, Mr. in Mrs. Meglich, Mrs. Katherine Jaksic, Mrs. Joseph Stampfel, Mrs. M. Naglic, Mr. August Kollander, Mrs. Hren, Mr. in Mrs. Frank Koren inhčere, Mrs. Hlad, E. 64 St., Mr. in Mrs. John Burdelick, Mr. in Mrs. John Brodnick, Jr., Mr. Joseph Zorman, Mr. Zupancic, Jr., Bonna Ave., Mr. in Mrs. Dular, Mr. in Mrs. James Zupancič, Bonna Ave., Mrs. Klančar, Mr. in Mrs. Trupinich, Mrs. Katherine Fticar, Mr. in Mrs. Antho-

ny Konieczka, Mrs. Ann Grozdina, Mrs. Sukovic, Mrs. Mary Marinko, Mr. in Mrs. Frank Azman, Mrs. Mary Hrastar, Mr. in Mrs. Joseph Schultz-Laurich, Mrs. Stanonik, Mr. in Mrs. Anthony Fortuna, Mrs. Rose Ivancic, Oltarno društvo župnije sv. Vida, Mrs. Cecilija Godnjavec, Mr. in Mrs. John Hlad, Jr., E. 64th St., Mrs. Ursula Pirc, Mrs. Frances Zakrajšek, Mrs. Frank Mervar, Mrs. Zupancič, Thompson, O., Mr. in Mrs. Frank Cirnski, Mrs. in Miss Belle, E. 118 St., Mr. in Mrs. Steve Markolia, Omarlo All Star Ladies League, Skang Ladies Major League, Miss Catherine Shirosky, Ohio Knitting Mill Employees, podružnica št. 49 SZZ, Mrs. Caroline Zuppa in mati, Mrs. Prijatelj, Mr. Miklaučič, Mr. Mohorčič, Mr. in Mrs. Frank Mehle, Mr. in Mrs. Anton Jurčić, Mr. in Mrs. John James, Mrs. Urbančič, Mrs. Kraja, Mr. in Mrs. Frank Mačerol, Mrs. in Miss Vidmar, Mrs. Anna Kobe, Mr. in Mrs. Ed. Drobnick, Mr. in Mrs. Frank Kromar, Anton Drobnick, Mary Dolenc, Mr. in Mrs. Peček, Mr. in Mrs. John Turk, Mr. in Mrs. Frank Rozman, Waterloo Rd., Mrs. Mary Zajc, Mrs. Josephine Strunich.

Dalje zahvala vsem, ki so dali na razpolago avtomobile na dan pogreba povsem brezplačno.

Zahvala Oltarnemu društvu župnije sv. Vida, društvu sv. Katarine št. 29 ZSZ, ter podružnici št. 49 SZZ za molitev svetega rožnega venca ob krsti pokojne.

Iskrena zahvala vsem onim številnim, ki so pokojnico kropili ter molili za mir in pokoj njene duše; prav tako vsem onim, ki so se udeležili pogrebne sv. maše, ter potem pokojnico spremili vse do njenega groba.

Dalje se zahvalimo vsem za izraze sožalja ob smrti naše drage pokojnice, prav tako tudi vsem onim, ki so nam na ta ali oni način kaj pomagali. Vsem naš prav iskreno Bog plačaj!

Morda se je pomotoma katero ime izpustilo, kar je prav možno, upamo pa, da ne po naši krivdi. Pa bilo tako ali tako, prosimo vse prizadete oproščenja, ako se je kaj takega primerilo. Vsem tem tudi naš iskreni Bog plačaj!

Iskrena zahvala pogrebnemu zavodu Anton Grdina in sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba ter za vso poslugo, ki so nam jo dali ob tej za nas tako težki uri.

Ti pa, predraga soproga in mati, počivaj v miru v svobodni zemlji ameriški in lahka naj Ti bo gruda; duši Tvoji pa večni mir, ter večno veselje v družbi izvoljenih. Naj Ti dobri Bog obilo poplača za vse Tvoje trpljenje in skrb z večnim življenjem v nebesih.

Draga in preljubljena,
zakaj si zapustila nas Ti,
ko bi Ti vedela naše gorje,
ne bi pikdar zapustila nas Ti.

Mamica draga le spavaj sladko,
saj to spanje bo enkrat prešlo;
zato zdaj v grobu mirno spi,
a spomin na Tebe v naših srcih naj živi.

Tam gori pri Bogu pa prosi za nas
se vedno spominjaj v nebesih nas,
da pridemo tja gori v sveto nebo,
kjer božja ljubezen združila na veke nas bo.

Tvoji zalujoči:

LOUIS ROZMAN, soprog

RUDOLF, sin, zdaj v stari domovini

MARY poroč. FARČNIK, SOPHIE poroč. KENNY, STEPHANY poroč. SENJAK, hčere
LOUIS in DANIEL, nečaka; ANICA in JOŽICA, nečakinji ter ZETJE, SINAHA in VNUKI

Cleveland, Ohio, 7. junija 1948.